

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Διευθυντής: Ε. Ν. ΠΕΡΔΙΚΕΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ ΥΛΗΝ ΑΥΣΤΗΡΩΣ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΝΙΚΗΣ II.

ΑΘΗΝΑΙ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1926

ΜΕΓΑΛΑΙ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΟ 1927

Μετά πολλῆς χαρᾶς ὁ Προσκοπικὸς Κήρυξ ἀγγέλλει ὅτι ἀπεφασίσθη ὀριστικῶς πλέον ἡ ὁργάνωσις μεγάλης Ἑλληνικῆς προσκοπικῆς συγκεντρώσεως κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, τὴν ἀνοίξιν ἢ τὸν Αὐγούστιον. Αἱ ἀνταλλαγεῖσαι μεταξὺ τῶν ἀρμοδίων σκέψεις ἀποβλέπουσι πλέον εἰς τὴν κατάρτισιν τῶν λεπτομερειῶν εἰς τρόπον ὥστε ἡ συγκέντρωσις αὕτη νὰ γίνῃ ὅσον τὸ δυνατὸν πλήρης καὶ ν' ἀποτελέσῃ ἑορτὴν ἔθνικὴν μετὰ προγράμματα ἐπιδείξεων ἀσκήσεων καὶ στρατοπέδου.

Ἀκριβῶς δὲ ἐπειδὴ ἠθέλαμεν ν' ἀναγγείλωμεν τὸ εὐχάριστον αὐτὸ γεγονός καθυστερήσαμεν τὸ φύλλον ἐπὶ 5 ἡμέρας. Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν 1 Νοεμβρίου καὶ τὴν Τρίτην 2 Νοεμβρίου ὁ Γενικὸς Ἐφορὸς κ. Μπρισιμιτζάκης, καὶ ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ταγματάρχης κ. Γιαννακόπουλος τοῦ Γ. Ἐπιτελείου συνειργάσθησαν πλέον τῶν δύο ὤρων μετὰ τοῦ Ὑπαρχηγοῦ τοῦ Γ. Ἐπιτελείου συντογματάρχου κ. Βρονταμίτου καὶ ἀπεφασίσθη ὀριστικῶς ν' ἀρχίσουν ἀπὸ τῶρα αἱ προετοιμασίαι εἰς τρόπον, ὥστε νὰ κανονισθοῦν ὅλα με ἀκριβείαν καὶ νὰ μὴ λείψῃ τίποτε. Μεγάλην συμβολὴν εἰς τὸ ἔργον θὰ παράσχη τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας διὰ τοῦ παρ'

αὐτῷ Γ. Διευθυντοῦ τῆς φυσικῆς ἀγωγῆς Κ. Χρυσάφη ὁ ὁποῖος ὡς γνωστὸν, μετέχει τοῦ Συμβουλίου τῶν Προσκόπων, καὶ ὁ ὁποῖος ἐπρωτοστάτει καὶ πρωτοστατεῖ εἰς πᾶν ὠραῖον, εὐγενὲς καὶ Ἐθνικόν.

Τὸ ἐπιτελεῖον θὰ παράσχη ὅλην του τὴν συνδρομὴν εἰς τὴν ὁργάνωσιν αἱ δὲ ἐν τῷ Σταδίῳ ἐπιδείξεις θὰ ἔχουν καὶ μέρος Σουηδικῶν ἀσκήσεων εἰς τρόπον ὥστε νὰ φονῆ καὶ ἡ κλίσις τοῦ προσκοπισμοῦ εἰς ἔργα σχετιζόμενα μετὰ τὴν φυσικὴν ἀγωγὴν τῶν νέων. Σημειωτέον ἐπίσης ὅτι καὶ αἱ ὀμάδες τοῦ ἐξωτερικοῦ θὰ λάβουν μέρος εἰς τὸ Στάδιον ὅλαι καθὼς καὶ τῶν ἐπαρχιῶν. Εὐρισκόμεθα λοιπὸν πρὸ ἐνεργείας ἢ ὁποῖα εἰς τὸν προσκοπισμὸν θὰ δώσῃ ὠθησὶν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

Τὸ στρατόπεδον τῶν προσκόπων, πραγματικὸν στρατόπεδον, θὰ γίνῃ ἔξω τῶν Ἀθηνῶν διὰ δὲ τὴν ἀγορὰν σκηνῶν ἀντισκηνῶν κλπ. ἡ Δ. Ε. Φ. Α. θὰ δώσῃ πίστωσιν 500,000 δραχ. Πᾶσα γνώμη σχετικὴ μετὰ τὴν ἐργασίαν αὕτην εἶνε δεκτὴ εἰς τὸ περιοδικὸν μας, εἰς δὲ τὸ προσεχὲς ἐλπίζομεν νὰ δώσωμεν πληροτέρας πληροφορίες.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Κ. ΗΛΙΑΚΗ

Υπό έντύπωσιν

[Σταχισολογούμεν και παραθέτομεν κατωτέρω εν συνεχεία τας οδηγίας του δίδει ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Σ. Ε. Π. δια τους βαθμούχους του σώματος. Αι οδηγίαι αύται είνε θεωρητικά, αλλά βασίζονται επί της σημερινής πραγματικής καταστάσεως της κοινωνίας και της πατρίδος και λαμβανομένου υπ' όψιν του ύφους, με τον όποιον είνε γρχμμένοι, έννοθενται εύκόλως και άπ' αύτά άκόμη τά μικρά παιδιά. Κ' αι οδηγίαι αύται πρέπει ν' άποτελέσουν την έδωολόγίαν του προσκοπισμού, έφ' όσον αύται άποβλέπουν πρδ πάντων εις τό νά μορφώσωσι χαρκτηρας].

Πατρίς.

Οι πρόσκοποι πρέπει νά έννοήσουν καλά τί είναι η πατρίς, διά νά μη την χωρίζουν άπό την οικογένειάν των. Η πατρίς είναι τό σύνολον των οικογενειών ένός έθνους και ό ένδιαφερόμενος διά την πατρίδα του είναι ώς νά ένδιαφερεται διά την οικογένειάν του. Διά τουτο και όταν εύμεροη ή πατρίς, εύμερουν και όλοι αι οικογένεια και ή οικογένεια του καθένος χωριστά. Και τούναντίον, όταν δυστυχή ή πατρίς, δυστυχοϋμεν και όλοι του άνήκομεν εις την αύτην πατρίδα. Διά τουτο ή άδιαφορία μας διά τά πατριωτικά μας ζητήματα ισουδυναμει πρδς άδιαφορίαν πρδς τά οικογενειακά μας ζητήματα. Και όπως, όποιος άδιαφορει διά τά οικογενειακά του ζητήματα, οδηγεί την οικογένειάν του εις τον έλευθρον, έτσι και ό άδιαφορών εις τά πατριωτικά ζητήματα, άφίνει την πατρίδα του νά πέση εις τό βάραθρον, όπου θά εύρεθη κατ' άνάγκην και ό ίδιος.

Όταν έννοηται έτσι η πατρίς δέν είναι άφηρημένη και δυσνόητος έννοια. Και όταν εκλαμβάνεται η πατρίς, ως την καθορίζομεν, καθένος έννοει πδσον άλληλένδετα είναι τά συμφέροντά του και η τιμή του και η αξιοπρέπειά του με τό συμφέρον, την τιμήν και την αξιοπρέπειαν της πατρίδος του. Και καθένος έννοει τότε, ότι εργαζόμενος ή αγωνιζόμενος ή άπλως ένδιαφερόμενος διά την πατρίδα του, δέν πράττει όλα αύτά διά τά ξένα συμφέροντα παρδ διά τό ιδικόν του συμφέρον. Και όταν κανεις έννοήση την στενήν σύνδεσιν των δύο τούτων συμφερόντων, είναι αδύνατον νά πράξη τι, τό όποιον νά είναι ένδεχόμενον νά ζημιώση την πατρίδα του, ως δέν θά τό έπραττεν, αν έπρόκειτο νά ζημιώση άμέσως τον έαυτόν του. Και όταν κανεις σκέπτεται κατ' αύτόν τον τρόπον, ό σύνδεσμός του πρδς την πατρίδα δέν έξαρτάται μόνον από άγνόν αίσθημα, αλλά και υπό ύπολογισμόν. Και έτσι ό σύνδεσμος αύτός είναι στενώτερος, οι δ' έξ αίσθηματος και τοιούτου ύπολογισμού συγχρόνως πατριώται είναι οίκαλλίτεροι και οι φρονιμότεροι και οι σταθερώτεροι πατριώται. Διότι, όταν ώριμάση ή ήλικία, ότε καταπίπτει συνήθως τό αίσθημα, παραμένει πάντοτε και ένισχύεται ό ύπολογισμός. Και συμφέρον είναι πως όλοι οι Έλληνες γίνουν πατριώται είτε με τά δύο στοιχεία του πατριωτισμού—τό αίσθημα και τον

ύπολογισμόν—είτε και με μόνον τό έν αναλόγως της ιδιοσυγκρασίας των και της άνατροφής των, άφ' ου έν πάση περιπτώσει ή αύτη προκύπτει διά την πατρίδα ώφέλεια.

Ο διεθνισμός του Προσκοπισμού.

Ο προσκοπισμός είναι διεθνής θεσμός και οι πρόσκοποι όλου του κόσμου φέρουν την αύτην στολήν και τά αύτά σήματα και ύπάγονται εις τους αύτους κανόνες. Αυτό δέν σημαίνει, ότι οι πρόσκοποι δέν είναι πατριώται. Τούναντίον μάλιστα. Η ιστορία και η καταγωγή του προσκοπισμού συνδέονται με την πατρίδα. Και οι άρχαιοι Έλληνες, οι όποιοι είχαν άναπτύξει εις τό ύψέριστον σημείον τον προσκοπισμόν και ό Μπάτεν Πάουλεν, ό όποιος άνεγέννησε τον άρχαίον προσκοπισμόν, από πατριωτικά έλατήρια εκινήθησαν. Ο προσκοπισμός ένός τόπου άποτελει μέρος του παγκοσμίου προσκοπισμού και άμιλλάται με τον προσκοπισμόν των άλλων μερών νά φανη άνώτερος εις τον πολιτισμόν, διά νά άναδείξη την πατρίδα του εις την διεθνή προσπάθειαν υπέρ της προόδου και του πολιτισμού. Όπως μία έμάς άμιλλάται διά νά φανη καλύτερα από την άλλην, έτσι και ό προσκοπισμός ένός τόπου άμιλλάται νά φανη άνώτερος από τον προσκοπισμόν ένός άλλου τόπου και προσπαθει νά άναπτύξη τας εκπολιτιστικας ιδέας εις την πατρίδα του, διά νά μη έντρέπεται, ότι άνήκει εις πατρίδα όπισθοδρομικήν.

Ο προσκοπισμός είναι συμπλήρωμα του στρατού, διότι δι' ειρηνικών μέσων επιδιώκει, ότι και ό στρατός έν περιπτώσει κινδύνου της πατρίδος. Οι πρόσκοποι άνήκοντες εις την παγκόσμιον προσκοπικήν οικογένειαν εύρισκονται εις επικοινωνίαν με τους προσκόπους των άλλων μερών και αγαπούν άλλήλους. Κατ' αύτόν τον τρόπον άποτελοϋν τον σύνδεσμον των διαφόρων λαών και επιδιώκουν νά επιτύχουν τον άμοιβαίον σεβασμόν. Έτσι συντελοϋν εις την άποτροπήν των προστριβών, αι όποια προκαλοϋν τους πολέμους, συνεπειά των όποιων κινδυνεύει ή άκεραιότης των Κρατών, της όποίας την υπεράσπισιν έχει ό στρατός. Και όταν, παρδ τας ειρηνικας προσπαθείας του προσκοπισμού, κινδυνεύη ή άκεραιότης της πατρίδος και αναλάβη ό στρατός την άμυναν αύτης, οι πρόσκοποι τότε έχουν άποστολήν νά συνδράμουν τον στρατόν εις τό έργον του προσφέροντες τας μικράς ύπηρεσίας, τας όποιας έδιδάχθησαν. Όταν παρδ τας προσπαθείας των προσκόπων, έλθουν εις σύγκρουσιν δύο Κράτη, οι πρόσκοποι θά έχουν την φιλοτιμίαν νά νικήση τό Κράτος, εις τό όποιον άνήκουν, άφου πάντως τό έν από τά δύο Κράτη θά ήττηθη. Άλλά προσφέροντες τας ύπηρεσίας των υπέρ της νίκης, πρέπει νά είναι και άπέναντι των ήττημένων εύγενεις και ν' άποβλέπουν εις τό νά καταστήσουν άπλως άκινδύνους τους έχθρούς, χωρίς νά χαίρουν διά τά παθήματά των και νά περιποιώνται τους άσθενεις και τους τραυματίας έχθρούς, ως νά ήσαν άδελφοί των.

Ὁ διεθνισμὸς ἐπομένως τοῦ προσκοπισμοῦ δὲν ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξαφάνισιν τῆς πατρίδος. Τούνα-
ντιόν συντελεῖ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ πατριωτικοῦ
συμφέροντος διὰ τοῦ καλυτέρου τρόπου.

Ἡ μόρφωσις τοῦ χαρακτήρος.

Ἡ κυριώτερα προσπάθεια τοῦ ἀρχηγοῦ πρέπει νὰ
ἀποβλέπη εἰς νὰ μορφώσῃ ἀνδροπεπεῖς χαρακτή-
ρας. Πρὸς τοῦτο ἀπέναντι τῶν προσκόπων του πρέ-
πει νὰ φαίνεται ὡ πατέρας καὶ ν' ἀποβλέπη εἰς τὸ ὅτι
ὁ μικρὸς πρόσκοπος θὰ μεγαλώσῃ μιὰ μέρα καὶ θὰ
γίνη καὶ αὐτὸς ἀρχηγός. Πρέπει διὰ τοῦτο νὰ σέβη-
ται τοὺς προσκύπους του ὡς διαδόχους του καὶ νὰ θέ-
λῃ νὰ τοὺς κάμῃ καλλιτέρους του. Νὰ τοὺς αὐνηθίσῃ
νὰ λέγων πάντοτε τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ ὁμολογῶν
τὰ σφάλματά των καὶ νὰ προσπαθοῦν μόνοι νὰ τὰ
διορθώσῃ. Νὰ τοὺς συνηθίσῃ ἐπίσης εἰς τὸ νὰ
ἀποφεύγουν τὰς πρὸς ἄλλους κολακείας καὶ νὰ μὴ
κάμπτονται ἐκ συμφεροντολογικῶν ὑπολογισμῶν, θυ-
σιάζοντες τὰ ἀρχὰς των χάριν τοῦ ὕλικου των συμφέ-
ροντος. Οἱ πρόσκοποι ἐν γένει πρέπει νὰ εἶναι σταθε-
ροὶ εἰς τὴν ἰδεολογίαν των καὶ νὰ μὴ τὴν μεταβάλλου
διὰ λόγους συμφέροντος. Ἡ μεταβολὴ τῆς γνώ-
μης των νὰ προέρχεται ἀπὸ τὴν συνειδησίν των, ἀφοῦ
μελετήσῃ καλῶς τὰ πράγματα καὶ σταθμίσῃ τὰ
διαφορα περιστατικά.

Λέγοντες ἄνωτέρω, ὅτι οἱ πρόσκοποι πρέπει ν'
ἀποφεύγουν τὰς κολακείας εἶναι ἀνάγκη νὰ τονίσω-
μεν, ὅτι δὲν ἐννοοῦμεν νὰ μὴ ἀποδίδουν τὸν προσή-
κοντα σεβασμὸν πρὸς τοὺς προσεγγόντας ὑπηρε-
σίας εἰς τὴν Ππατρίδα καὶ τὴν κοινωνίαν. Εἰς τοὺς
ἀρχηγούς ἐναπόκειται νὰ κάμουν τοὺς πρόσκόπους
των νὰ ἐννοήσῃ τὴν διαφορὰν τοῦ σεβασμοῦ πρὸς
τὴν κολακίαν.

Μετὰ τὴν ἐπέκτασιν μάλιστα τῶν ὁρίων τοῦ Κρά-
τους καὶ τὴν Μιμρασιατικὴν συμφορὰν ποῦ προσέ-
θησαν εἰς τὸν πληθυσμὸν τοῦ παλαιοῦ Ἑλληνικοῦ Βα-
σιλείου καὶ ἄλλοι πληθυσμοὶ διαφόρων χαραντήρων,
ὁ προσκοπισμὸς καὶ ἰδίᾳ αἱ προσκοπικαὶ συγκεντρώ-
σεις, θὰ συντελέσῃ τὰ μέγιστα εἰς τὸ νὰ ἀφομοιω-
θῇ ὁ χαρακτήρ ὄλων τῶν Ἑλλήνων διὰ τῆς ἀλληλε-
πιδράσεως τῶν χαρακτήρων.

Μὴ κρύπτετε τὰ ἐλαττώματά σας.

Κατωτέρω ὁμιλοῦμεν περὶ τῶν σπουδαιότερων νεο-
ελληνικῶν ἐλαττωμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα ὀφείλεται ἡ ση-
μερινή μας κακοδαιμονία. Λέγουν μερικοὶ ἐν τούτοις
ὅτι πρέπει νὰ κρύπτωμεν τὰ ἐλαττώματά μας, διὰ μὴ
ἀπογοητεύωμεν τοὺς νεαροὺς πρόσκόπους μας καὶ ὅτι
τούναντιόν πρέπει νὰ παριστῶμεν εἰς αὐτοὺς ὅλα τὰ
πράγματα ῥόδινα, διὰ νὰ τοὺς καθιστῶμεν αἰσιοδό-
ξους καὶ χαρωπούς. Καὶ ὅμως τίποτε δὲν θὰ ἦτο ἐ-
πιβλαβέστερον διὰ τὸν σκοπὸν ποῦ ἐπιδιώκομεν. Τὰ
ἐλαττώματά μας εἶναι αἱ ἀσθένειαι τοῦ χαρακτήρος
μας. Καὶ ὁ προσκοπισμὸς πρόκειται νὰ μορφώσῃ χα-
ρακτήρος καὶ νὰ ἐξυγιάνῃ τοὺς πάσχοντας χαρακτή-
ρας. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἡ ἐξυγιάνσις αὐτῆ, πρέ-
πει νὰ γίνη ἡ διάγνωσις τῆς νόσου, διὰ νὰ εἶναι δυ-
νατὸν νὰ τὴν θεραπεύωμεν. Ὅπως διὰ τὴν σωματι-
κὴν ἀσθένειαν ὁ λατρός πρέπει νὰ κάμῃ τὴν διάγνω-
σιν καὶ ἔπειτα νὰ προβῇ εἰς τὴν θεραπείαν τῆς νόσου,
ὅμοιως πρέπει νὰ γίνηται διὰ τὰς ψυχικὰς ἀσθενείας. Καὶ

ὅπως δὲν ἠμποροῦμεν νὰ θεραπεύσωμεν τὰς σωματι-
τικὰς ἀσθενείας, ἂν δὲν κάμωμεν καλὴν διάγνωσιν,
τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τὰς ἀσθενείας τοῦ χαρα-
κτῆρος. Πρέπει λοιπὸν νὰ εὗρωμεν ὅλα τὰ χαρακτη-
ριστικὰ ἐλαττώματα τοῦ νεοελληνικοῦ χαρακτήρος καὶ
νὰ τὰ ἐξονυχίσωμεν, διὰ νὰ ὑποδείξωμεν τὰ μέσα τῆς
θεραπείας των. Διὰ τοῦτο ὁ προσκοπισμὸς ἀναλαμβάνει
τὸ βαρὺ ἔργον τῆς μορφώσεως ἀνδροπεπεῖς
χαρακτήρος, ὅχι μόνον δὲν πρέπει νὰ ἀποκρύπτῃ τὰ
νεοελληνικὰ ἐλαττώματα, ἀλλὰ τούναντιόν νὰ τὰ πα-
ρουσιάζῃ γυμνά, ὅπως ἔχουν, διὰ νὰ τὰ καυτηριάξῃ
μὲ κὴν μέθοδόν του, ὥστε νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ τὰ θε-
ραπεύσῃ.

Μὴ ἐπικαλεσθε τὰ προγονικὰ ἐλαττώματα διὰ τὴν δικαιολογίαν τῶν ἰδικῶν μας.

Πολλοὶ παρηγοροῦνται διὰ τὰ σημερινὰ μας ἐλα-
τώματα μετὰ τὴν δικαιολογίαν, ὅτι αὐτὰ εἶναι χαρα-
κτηριστικὰ τῆς φυλῆς μας. Τὴν ἀχαριστίαν δικαιολο-
γούν προβάλλοντες τὸ παράδειγμα τοῦ Ἀριστείδου,
τὴν φιλαρχίαν καὶ τὴν πολυλογία καὶ τὸν κομματι-
κὸν ἀλληλοσπαραγμὸν προβάλλοντες τὸ παράδειγμα
τῶν σοφιστῶν καὶ τῶν δημαγωγῶν, τὰς ὀξείας διαιρέ-
σεις μας προβάλλοντες τὸν ἀλληλοσπαραγμὸν τῶν
ἀρχαίων Ἑλληνικῶν πόλεων. Καὶ ὅμως, ἂν αὐτὰ τὰ
ἐλαττώματα ἦσαν χαρακτηριστικὰ τῆς φυλῆς μας, κα-
νεὶς δὲν θὰ ἐκασχάτο, ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν περιοῦσιον
αὐτῆν φυλὴν, ποῦ ἐφώτισε τὸν κόσμον, διὰ νὰ
φθάσῃ εἰς τὸν σημερινὸν πολιτισμὸν. Τὰ ἐλαττώματα
ταῦτα ἦσαν ἀπλῶς χαρακτηριστικὰ τῆς ἐποχῆς ἐκεί-
νης, καθ' ἣν ἀνεπτύσσοντο, ὅτε ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ
δὲν εἶχε ἀνταγωνιστοῦς ἄλλας φυλάς περισσότε-
ρον ἀπὸ αὐτὴν ἢ ἐξ ἴσου μετ' αὐτὴν προηγμένας εἰς
τὸν πολιτισμὸν. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οἱ λαοὶ ποῦ
εἶναι σήμερον πολιτισμένοι, ἦσαν ἀγριοί, χωρὶς εὐγε-
νῆ αἰσθημάτων. Ὅχι μόνον εἶχον ὅλα τὰ ἐλαττώματα
τῆς φυλῆς μας, χωρὶς νὰ ἔχουν κανέν ἀπὸ τὰ προτε-
ρήματά της, ἀλλ' ἦσαν ἀκόμη ἀνθρωποφάγοι. Καὶ
ὅμως αὐτοὶ ἐφωτίσθησαν μετὰ τὸ φῶς τοῦ Ἑλληνικοῦ
καὶ τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ καὶ μᾶς ἐπέρασαν
εἰς τὸν πολιτισμὸν, ἐνῶ ἡμεῖς ἐμείναμεν στάσιμοι ἢ
καλύτερα ἡμεῖς ὀπισθοχωρήσαμεν εἰς τὰ κατὰ καὶ
ἐπροχωρήσαμεν εἰς τὰ κακά. Ἐνῶ, ἂν δὲν ἐμείναμεν
στάσιμοι καὶ ἐργαζόμεθα καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ ἄλλοι λαοί,
θὰ ἦμεθα πολὺ περισσότερον μπροστὰ ἀπὸ αὐτοὺς εἰς
ὅλα. Ἡ στασιμότης μας ὀφείλεται βέβαια εἰς τὴν
μακρὰν δουλείαν, ἀλλὰ δὲν δικαιολογοῦμεθα πλέον
νὰ προβάλλωμεν καὶ τὸν λόγον τοῦτον. Διὰ τοῦτο ὁ
προσκοπισμὸς θὰ ἐργασθῇ, διὰ νὰ σύρῃ μπροστὰ τὴν
ἐλληνικὴν φυλὴν, διὰ νὰ κερδίσῃ τὸ ἔδαφος ποῦ ἔχα-
σε τόσους αἰῶνας. Καὶ θὰ ἐπιτύχῃ, ἂν μιμῆται μὲν
τὰ κατὰ παραδείγματα τῶν προγόνων μας, ἀποστρέ-
φεται δὲ τὰ ἐλαττώματά των, ποῦ καθὼς εἶπαμεν, δὲν
εἶναι χαρακτηριστικὰ τῆς φυλῆς μας, ἀλλὰ τῆς πα-
λαιᾶς ἐκείνης ἐποχῆς. Αὐτὴν τὴν διάκρισιν πρέπει
νὰ κάνετε εἰς τοὺς πρόσκόπους σας.

Ἡ ὑπερβολὴ τοῦ δικαίου ἄρυνα. Ἡ ἀλλήλεψυ- γυῖα καὶ ὁ ἀλτρεϊσμός.

Ὅσῳκις κανεὶς καταπατεῖ καὶ δὲν σέβεται τὸ δὶ-
καίον σας, πρέπει νὰ κάνετε ὅ,τι εἶνε νόμιμον, διὰ
νὰ ἐπιβάλλεται τὸν πρὸς αὐτὸ σεβασμὸν. Δὲν λέγο-

μεν να είσθε φιλόδοκοι. Τοῦναντίον συνιστῶμεν να είσθε συμβιβαστικοί. Ἄλλ' ὅταν κανεῖς σιωπᾶ, ἐνφ' ἀδικεῖται, δὲν ζημιοῖ μόνον τὸν ἑαυτόν του, ἀλλὰ καὶ τὴν κοινωνίαν. Διότι ὁ ἀδικήσας, ὅταν μείνη ἀνενόητος, θρασύνεται καὶ ἔτσι θὰ ἐξακολουθῇ νὰ διαπραττῇ ἀδικίας πιστευθὼν, ὅτι, ὅπως ὁ πρῶτος ἀδικηθεὶς ἐκούσθησε, ἔτσι θὰ σιωπήσουν καὶ οἱ ἄλλοι καὶ ἔτσι ὁ πρῶτος ἀδικηθεὶς γίνεται ἀφορμὴ νὰ ζημιωθῶν καὶ ἄλλοι πολλοὶ καὶ νὰ διαταραχθῆται ἡ κοινωνικὴ συμβίωσις. Εἰς τὸ τέλος καὶ ὁ κακοποιός, βαδίζων ἀπὸ τοῦ κακοῦ εἰς τὸ χειρότερον, θὰ εὕρῃ τὰ ἐπιχειρήματα τῆς μακίης τοῦ καὶ θὰ καταστραφῇ.

Ἐξ ἄλλου ὅταν βλέπετε ν' ἀδικηταὶ κανεῖς ἄλλος καὶ είσθε βέβαιος, ὅτι ἀδικεῖται, πρέπει νὰ μὴ διατάσσετε νὰ λάβετε τὸ μέρος του καὶ νὰ τὸν προστατεύσετε, ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ τοῦ ἑαυτοῦ σας. Διότι ἀκριβῶς περὶ τοῦ ἑαυτοῦ σας πρόκειται. Διότι, ὅταν εἰς μίαν κοινωνίαν, ὁ κακοποιός δὲν ἐπισύρει τὴν κοινὴν κατάκρισιν, χαλαροῦται ἢ περὶ δικαίου κοινῆ συνειδήσεως καὶ τότε κανεῖς δὲν εἶναι ἀσφαλῆς εἰς τὴν κοινωνίαν αὐτήν. Καὶ τότε, καθένας πρέπει νὰ περιμένῃ, ὅτι θὰ ἔλθῃ καὶ ἡ σειρά του, νὰ πάθῃ καὶ αὐτὸς ὑπὸ τὴν κοινὴν ἀδιαφορίαν, ὅτι ἔπαθε καὶ ὁ ἄλλος, εἰς τὸ πᾶν τὸ ὅπου καὶ αὐτὸς ἠδιαφόρησε διὰ τὸν λόγον, ὅτι δὲν τὸν ἐνδιέφερε δῆθεν τοῦ ἄλλου τὸ πάθημα. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ συνειθίσωμεν νὰ θεωρῶμεν τὰ παθήματα τῶν ἄλλων ὡς ἰδικὰ μας παθήματα, διὰ νὰ ἔχωμεν τὴν εὐλογον ἀξιωσίν, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι μᾶς συμπονοῦν, ὅταν πάσχωμεν. Ἔτσι γεννάται ἡ λεγομένη ἀλληλεγγύη, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ καθένας ἐγγυάται διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν ἄλλων, διὰ νὰ ἔχη καὶ αὐτὸς τὴν ἀξιωσίν νὰ ἐγγυῶνται καὶ οἱ ἄλλοι διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἰδικῶν του δικαιωμάτων. Καὶ ἐπὶ τῆς ἀλληλεγγύης αὐτῆς βασίζεται καὶ δι' αὐτῆς προάγονται αἱ σημεριναὶ πολιτισμέναι κοινωνίαι.

Καὶ ὁ πρόσκοπος ἔχει καθήκον. Ὅχι μόνον διότι τοῦτο εἶνε συμφέρον του νὰ βοηθῇ τοὺς ἀδικουμένους καὶ τοὺς πάσχοντας, ἀλλὰ καὶ ἐπιθυσίᾳ τοῦ ἰδίου συμφέροντος. Καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα χαρακτηριστικὰ τοῦ καλοῦ προσκόπου εἶναι νὰ εἶναι ἀλτροῦστικὸς, δηλαδή νὰ κινδυνεύῃ τὸ ἰδικόν του συμφέρον καὶ τὴν ἰδικὴν του ζωὴν, διὰ νὰ περισώσῃ μεγαλύτερα κοινωνικὰ συμφέροντα ἢ τὴν ζωὴν τοῦ πλησίον του. Παράδειγμα ἀξιωματικῶν ἀλτροῦστικῶν μᾶς ἔδωκε ὁ πρόσκοπος Ἰωακείμ, ὁ ὁποῖος ἐθυσίασε τὴν ζωὴν του, διὰ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν τῶν συντρόφων του. Καὶ διὰ τοῦτο τὸ Σῶμα προσκόπων τιμᾶ τὴν μνήμην του, διότι αὐτὸς ἀποτελεῖ τὸ σύμβολον τοῦ ἀλτροῦστικῶν. Καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου του (3 Ἰουλίου) τὸ Σῶμα προσκόπων θὰ τὴν καθιερώσῃ, ὡς πιστευόμενον, ὡς ἡμέραν καθ' ἣν θὰ τελῆται ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν διὰ τὴν προσκοπικὴν ἰδέαν πεσότων κατὰ διαφόρους ἐποχάς.

ΟΜΗΡΕΙΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

Συνοικία Κολωνάκιου, ὁδὸς Νεοφύτου Δούκα 12, πλήρες ἰδιωτικὸν Ἐκπαιδευτήριον, μετ' Οἰκοτροφείου διὰ μικροῦς μαθητὰς καὶ μαθητρίδας Φοιτητὰς καὶ Σπουδαστὰς διαφόρων Σχολῶν. Ἔργασία εὐσυνείδητος τροφεία λογικὰ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥ

Ἀγαπητέ μου Κώστα.

Ὁ Ἀρχηγός σου ἔχει ἐντελῶς δίκαιον ὅταν σοῦ λέγῃ ὅτι ἠμπορεῖς νὰ κάμῃς καὶ χωρὶς ὑπενωμοτάρχην κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα.

Ὁ Μεγάλος Ἀρχηγός σου (Πεῖδεν Πάουελ) ἐπιθυμεῖ ὅπως οἱ Ἐνωμοτάρχοι ἐκλέγουν τοὺς ὑπενωμοτάρχας τῶν καὶ ὁ ἀρχηγός σου ἀκολουθεῖ αὐτὰν τὸν κανόνα. Δὲν θὰ σοῦ ἦτο δυνατόν νὰ σχηματίσης γνώμην, ποῖος ἐκ τῶν συναδέλφων σου θὰ γίνῃ ὁ καλλίτερος. Πρόσκοπος πρὶν τοὺς γνωρίσεις πολὺ καλά.

Θὰ σοῦ εἶναι πολὺ χρήσιμον νὰ παρατηρήσης ἐπὶ ἕνα μῆνα προτοῦ ἐκλέξεως.

Αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα νὰ κάμῃς ἀρχὴν ὀμιλῶν εἰς τὴν ἐνωμοτίαν σου ἐπὶ τοῦ πρώτου ἀρθροῦ τοῦ νόμου μας.

Εἰς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου Προσκόπων θὰ σὲ ἐρωτήσῃ ἴσως διατί ὁ νόμος μας δὲν εἶναι συντεταγμένος ὅπως οἱ ἄλλοι νόμοι. Συνήθως ἕνας νόμος εἶναι συντεταγμένος ὑπὸ τὸν τύπον διαταγῆς. Καὶ ἀντὶ νὰ λέγῃ «Ὁ λόγος ἐνὸς Προσκόπου εἶναι ἱερός» καὶ ἕνας Πρόσκοπος εἶναι πιστὸς πρὸς τὴν Πατρίδα του», θὰ προσεδάκα νὰ λέγῃ «ἕνας Πρόσκοπος πρέπει πάντοτε νὰ λέγῃ τὴν ἀλήθειαν» καὶ «ἕνας Πρόσκοπος πρέπει πάντοτε νὰ εἶναι πιστὸς πρὸς τὴν Πατρίδα του».

Ἴδου ἡ διαφορὰ τοῦ νόμου μας ἀπὸ τοὺς συνήθεις νόμους.

Εἰς Ἑλλήν θὰ εἶναι πάντοτε Ἑλλήν καὶ ἐὰν ἀκόμη ἀπειθῇ διαρκῶς εἰς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος του, ἀλλὰ ὁ Πρόσκοπος δὲν θὰ μείνῃ πλέον Πρόσκοπος ἐὰν ἀπειθήσῃ εἰς τὸν νόμον τὸν Προσκοπικόν. Αὐτὸ εἶναι πολὺ σημαντικὸν καὶ πρέπει νὰ τὸ ἐνθυμείσαι.

Ὅταν ὁ Μεγάλος Ἀρχηγός λέγει: «Ὁ λόγος τοῦ Προσκόπου εἶναι ἱερός» ἐννοεῖ ὅτι δὲν ἀρκεῖ εἰς ἕνα παιδί νὰ φορῇ τὴν προσκοπικὴν στολήν καὶ νὰ ἐπαγγέλεται τὸν Πρόσκοπον: ἐὰν ὁ λόγος του δὲν εἶναι ἱερός, τὸ παιδί αὐτὸ δὲν εἶναι Πρόσκοπος.

Τὰ ἄρθρα τοῦ νόμου μας, εἶναι γεγονότα. Ὁ Μέγας Ἀρχηγός σοῦ λέγει τί εἶναι ὁ Πρόσκοπος: ὁ Πρόσκοπος εἶναι ἕνα παιδί τίμιον, πιστόν, χρήσιμον, εἶναι φίλος ἐλλικρινῆς τῶν ἀνθρώπων καθὼς καὶ τῶν ζώων: εἶναι εὐγενής, εὐπειθής, εὐθυμὸς, οἰκονόμος καὶ καθαρός.

ἕνα παιδί ὅσα δῆποτε πτυχία καὶ ἂν φέρῃ εἰς τὸν βραχίονά του δὲν εἶναι Πρόσκοπος ἐὰν δὲν τὰ φέρῃ ἐπαξίως.

Ὅλα τὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν μέλη τῆς προσκοπικῆς κινήσεως πρέπει νὰ ἐννοήσουν καλῶς αὐτό, καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ τὸ ἀναπτύξῃς καλῶς εἰς τὴν ἐνωμοτίαν σου. Ὅταν ὁ Μεγάλος Ἀρχηγός ἔγραψεν τὸν πρῶτον Προσκοπικόν νόμον, θὰ δραματίσθῃ ἕνα κόσμον κατοικούμενον ἀπὸ μίαν νέαν γενεάν παιδιῶν καὶ ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον οὔτε σχέδια κρυμμένα οὔτε σκέψεις ἐνδομύχους οὐδὲ καὶ ἄγνωστα ἀμαρτήματά. Τὸ πᾶν ἔκρεπε νὰ εἶναι ἀνοικτόν καὶ εὐθύ, διανυγῆς ὅπως ἡ ἡμέρα, διότι ἡ ἀδελφότης τῶν ἀνθρώπων ἔκρεπε νὰ εἶναι μία ἀδελφότης Προσκοπικῆ, καὶ ὁ λόγος τοῦ Προσκόπου ἱερός.

Ἡ ἀναγνώσις ἱστορίας πραγματευομένης περὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν οὔτινας ἐθυσίασαν τὰς ἀπολαύσεις τῶν, τὴν εὐμάρειάν τω, καὶ τὴν ζωὴν τῶν ἀκόμη διὰ τὴν τιμὴν,

και οι Πρόσκοποι θα προσπαθήσουν πάντοτε να είναι έτοιμοι να πράξουν το ίδιοι την στιγμή που θα τους δοθῆ ἡ ευκαιρία.

Ένα παιδί εργάζεται εις τὸ κατάστημα ἐνὸς ἐμπόρου πού πωλεῖ κάλτσες. Εἰσέρχεται εἰς πελάτης και ζητεῖ κάλτσες, ἀλλὰ κατὰ τύχην δὲν ὑπάρχει τὸ μέγεθος τὸ ὁποῖον ὁ πελάτης ἐξήτησε. Ὁ προϊστάμενός του ἀναμένει νὰ τὸν ἴδῃ νὰ λάβῃ ἐν ζευγος παραπλήσιον τοῦ μεγέθους πού ἐξήτησεν ὁ πελάτης και νὰ τοῦ λέγῃ ὅτι και αὐτὸ τὸ μέγεθος θὰ τοῦ πηγαῖν πολὺ καλά, και ἂν ἀκόμη γνωρίζῃ ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές. Ἐὰν εἶπουν εἰς ἓνα Πρόσκοπον νὰ πράξῃ τὸ ἴδιον, τί πρέπει νὰ κάμῃ; Ἴδου ἡ ἀπάντησίς μου: «ὁ λόγος τοῦ Προσκόπου εἶναι ἱερός», τὸ ἴδιον δύναται νὰ συμβῆ εἰς ἓνα Ὀκωροπώλην, ὅστις ἀναμένει ν' ἀπαντᾷ πάντοτε ὁ ὑπάλληλός του ὅτι τὰ φρούτα μόλις ἔφθασαν σήμερον τὸ πρωί.

Εἰς πάρα πολλὰς θέσεις ἐπίσης θέλουν νὰ μὴ εἶναι ὁ ὑπάλληλος ἐντελὴς τίμιος, ἀλλὰ ἐὰν ἓνα παιδί εἶναι Πρόσκοπος, προτιμᾷ νὰ ἐκδιωχθῆ παρά νὰ ψευσθῆ.

Εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ μὴ ψευσθῆ κανεὶς ὅταν κινδυνεύῃ νὰ χάσῃ μίαν θέσιν, διὰ τὴν ὁποῖαν πληρώνεται καλά. Ἀλλὰ ἀξίζει τὸν κόπον, ἐὰν οὕτω κάμνων κερδίξῃ μίαν νίκην, ἡ ὁποία θὰ βοηθήσῃ και θ' ἀνυψώσῃ τοὺς ἀδελφούς του Προσκόπους.

Σοὺ εἶπον ὅτι ἓνας Πρόσκοπος εἶναι πάντοτε ἄνδρας μὲ τιμὴν ὄχι μόνον ὅταν τοῦ εἶπουν «ἐμπιστεύομαι εἰς τὴν τιμὴν σου», ἀλλὰ ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν. ἐνῶ αἱ φωναὶ τῶν χιλιάδων προσκόπων τῆς πατρίδος σου και ὁλοκληροῦ τοῦ κόσμου φαίνονται νὰ τοῦ ψιθυρίζουν «εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ εἶσαι πιστὸς Πρόσκοπος.»

Και ὅταν βλέπω ἓνα παιδί, τὸ ὁποῖον προσπαθεῖ νὰ κατέλθῃ δρομαίως ἐνὸς Τράμ μετὰ μίαν διαδρομὴν πρὶν προφθάσῃ ὁ εἰσπράκτωρ νὰ τοῦ ζητήσῃ νὰ πληρώσῃ και ὅταν βλέπω ἓνα παιδί ἢ ἓναν ἄνδρα νὰ εἰσέρχεται διὰ τοῦ φράκτου ἐνὸς γηπέδου ποδοσφαίρου διὰ νὰ μὴ πληρώσῃ εἰσοδόν: ὅταν βλέπω τοιαῦτα πράγματα θὰ ἐπεθύμουν ἀντὶ τῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων Προσκόπων πού ὑπάρχουν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, νὰ ὑπῆρχον πολλὰ ἑκατομύρια, διότι τότε τὰ προσκοπικὰ ἰδεώδη θὰ ἐξεδίωκον ὅλας αὐτάς τὰς εὐτελεῖς πράξεις και ὅλας αὐτάς τὰς ἀπάτας αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν χώραν καθ' ἐκάστην.

Θὰ εἰπῆς εἰς τοὺς Προσκόπους σου ὅτι ἐὰν ἓνα παιδί ἐργάζεται εἰς ἓνα γραφεῖον και μεταχειρίζεται δι' ἰδίαν χρῆσιν τὸ χαοτὶ ἢ τὰ μολύβια τοῦ προϊσταμένου του, ἀνευ τῆς ἀδείας του, δὲν τηρεῖ τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ προσκοπικοῦ νόμου. Θὰ τοῦ εἰπῆς ἐπίσης ὅτι και ὁ ἐνωμοτάρχης, ὅστις γράφει τὰς σημειώσεις διὰ τὴν ἐνωμοτίαν του κατὰ τὰς ὥρας πού ἐργάζεται εἰς τὸ γραφεῖον, παρῶν και αὐτὸς τὸ ἄρθρον αὐτὸ τοῦ προσκοπικοῦ νόμου, ὄχι διότι μεταχειρίζεται χαρτὶ τοῦ προϊσταμένου του, ἀλλὰ διότι τοῦ κλέπτει τὴν ὥραν διὰ τὴν ὁποῖαν αὐτὸς τὸν πληρώνει. Εἰς πολλὰς περιστάσεις εἶναι ἐξ ἴσου ἄτιμον νὰ σπαταλᾷ κανεὶς τὴν ὥραν, ἡ ὁποία ἀνήκει εἰς ἄλλον, παρά νὰ τοῦ πάρῃ τὰ γραμματόσημά του ἢ ἄλλο τι.

Θὰ σοὺ εἰποῦν ἴσως ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀφθαστον ἰδεώδες, και ὅτι τοιοῦτον πρότυπον θὰ ἦναι πάντοτε ὄνειρον. Ἀλλὰ ἓνας πρόσκοπος δὲν ἀπέχεται τόσον τί λέγει ὁ κόσμος, ἀλλὰ μόνον αὐτὸ, τὸ ὁποῖον προσπαθεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ ὁ ἴδιος. Γνωρίζει ὅτι ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτον πρότυπον τιμῆς εἰς τὰς ἐργασίας τῶ, α, εἶναι ὥραϊον νὰ εἶναι πρόσκοπος διὰ νὰ τὸ δημιουργήσῃ.

Ἐὰν ὑπάρχουν πολλοὶ ἄτιμοι, ἄτικοι και χαμερπῶς ὑπουργοὶ, θὰ εἶναι πολὺ ἄνδρικόν νὰ προσταθῆ νὰ εἶναι

εἰς ἐξ ἐκείνων οἵτινες, θὰ φέρουν εἰς πέρας μίαν ἐξόχως εὐεργετικὴν μεταβολήν.

Λοιπὸν οἱ μαθητευόμενοι τῆς ἐνωμοτίας σου θὰ πηγαίνουν καθ' ἐκάστην εἰς τὴν ἐργασίαν των εὐθυμοί, ἐννοοῦντες ὅτι ἓνας Πρόσκοπος ἐν σὺδεμιᾷ κεραιτῶσει ψεύδεται και γνωρίζοντες ὅτι αὐτοὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θ' ἀγαμηθοῦν ποτὲ εἰς τίποτα, τὸ ὁποῖον θὰ ὑποβιβ. τῆ τὴν τιμὴν ἡ τὴν ἀλήθειαν.

Ὁ εἰλικρινῆς σου συνάδελφος Πρόσκοπος

Κίμων

Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ

Πόρος-Σ)βριος

• ΕΘΔΩΡΑ ΧΡ. Κ. ΜΠΡΙΣΙΜΙΤΖΑΚΗ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

Υ Π Α Ι Θ Ρ Ο Ν

Μου συγχωρήτε μίαν μικράν παρένθεσιν εἰς τὴν σειρὰν τῶν προσκοπικῶν μου ἀναμνήσεων και ἐντυπώσεων, θὰ σᾶς μεταφέρω διὰ μίαν ἡμέραν μόνον, μὲ ὅσα μπορῶ ὀλιγώτερα λόγια εἰς τὰς ὑψηλὰς στιγμὰς τῆς ὑπαιθροῦ ζωῆς, ἐκεῖ ὅπου τὰ δέντρα και οἱ θάμνοι και ὄλοι ἐκείναι αἱ παράδοξοι μυστικότητες τῆς φύσεως συνδιαζόμεναι μὲ τ' ἀγνὰ χρώματα μιᾶς οὐράνιας φθινοπωρινῆς λιακλάδας, δίνουν στὸν παρατηρητὴ τὸ σύνολον μιᾶς ὄνειρωδῶς γλυκείας ὀπτασίας. Οἱ πρόσκοποι μου πηδούσαν ἀπὸ χαρὰν ὅταν ἐδιάβασαν τὴν διαταγὴν τῆς ἐκδρομῆς. Καὶ εἶναι ὄλοι πρόσκοποι καινούργιοι, μὲ φορεσιὰς ὁμιόμορφες, παιδιὰ ἐργατῶν πού ἡ καλωσύνη και ὁ ἀλτρουϊσμός ἐνὸς Βιομήχανου μᾶς τὰ ἔκαμεν, προσκόπους μὲ τὸν ἀπώτερον σκοπὸν νὰ δώσῃ εἰς τὴν πατρίδα πολιτίας καλοῦς και στρατιώτας ἐτοιμοῦς.

Τί ὄρατα ἡ πρωτὴ ἐκείνη ὥρα τοῦ περιήτου μας πρὸς τὸ «Κῶτον τὸ βῆμα». Ὁ προσκοπισμός και ἂν δὲν προσφέρῃ τίποτε ἄλλο σὲ ὄσους ἀγωνίζονται διὰ νὰ τὸν κάμουν παγκόσμιον θεσμόν, ἀρκούν ὅμως μερικὲς τέτοιες στιγμῆς, ἓνα κομμάτι ζωῆς στὸ ὑπαιθρον, γιὰ νὰ μᾶς κάμῃ νὰ τὸν ἀγκαλιάσωμεν μὲ ἄληθιναν τὴν δυνατὴν ἀφοσίωσιν. Μία ἡμέρα εἰς τὸ ὑπαιθρον ζωῆ ὀλοκληρῆς εὐμορφίας, ἀναμνήσεων, ἐντυπώσεων, ἔσκασιματος ἀπὸ ὄλες ἐκείνες τῆς σκοτοδίνης τῆς ἀγρίας σημερινῆς βιοπάλης. Ἀπὸ τὴν στιγμήν πού ἀντικρύσαμε τὰ πεθῶν και κάτω ἀπὸ τὴν σκιά τους ἀναπαύσαμε τὸ κουρασμένο μας κορμὶ μέχρι τῆς στιγμῆς πού τὰ ἀφίναμε μελαγχολικοί, ὄλες ἐκείνες τῆς ὥρας ἡ ψυχὴ μας ἐψιθύριζε προχείρους ὕμνους στὸν προσκοπισμόν, πού σ' αὐτὸν χρεωστούμεν ἄληθιναν τὴν εὐτυχίαν, τὴν ζωὴν, τὸ ἀπερίφροντι, τὴν εὐθυμίαν, πού μᾶς χαρίζει τὸ ὑπαιθρον.

Τὰ παιδιὰ τριγύρω, καταβροχθίζουν μὲ ἀπερίγραπτη ἀπλήστεία τὸ ὑπαιθρον τὰ θετὰ εὐεργετήματα. Καὶ οἱ φωνές, και τὰ πηδημάτα, και ἡ ἀσκήσεις των και τὸ ψήσιμον τοῦ ἀρνιοῦ και ἡ παράταξις των διὰ νὰ πάρουν νερὸ, ἀπὸ τὴν πηγὴν και τὸ συσσίτιον και ὄλα ὅσα τοῦ προσκοπισμοῦ οἱ κανονισμοὶ διαγράφουν, ἔγιναν ἔτσι κανονικὰ και τακτικὰ πού κανεὶς

δεν μπορεί να μη τὰ θαυμάση και να μὴν τὰ χειροκροτήσῃ. Καὶ εἴταν ἐφυγαν δὲν ἀφήσαν κανένα σημάδι ἀσχημον ποῦ νὰ προκαλέσῃ καμὲν κακὴν ἐντύπωσιν ἢ ἐπίκρισιν ἀπὸ τοὺς διαβάτες. Παιδιά τῆς Ἑλλάδος ἀγκαλιάσατε τὸν προσκοπισμὸν ἂν θέλετε νὰ σώσετε τὴν ὑγείαν σας. Τὸ ὕψαιθρον σας περιμένει καὶ τοῦ ὕψαιθρου τῆς ἑμορφίης κανενὸς εἵδους κοσμικῆς ζωῆς δὲν μπορεί ν' ἀντικαταστήσῃ.

E. N. ΠΕΡΔΙΚΕΑΣ

ἘΝΑ ΝΟΜΟΣ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Μερίμνη τῆς Διοσεως Ἐθν. Φυσικῆς Ἀγωγῆς ὑπεγράφη Ν. Δ. διὰ τοῦ ὁποῖου θοῖο ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ γραμματοσήμου τοῦ ἐσωτερικοῦ, ποσὸν ὑπολογιζόμενον περίπου εἰς 8 ἑκατομμύρια ἐτησίως, περιέρχεται εἰς αὐτὴν πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς (σχολαί, σύλλογοι ἀθλητικοὶ κλπ.) καὶ τοῦ προσκοπισμοῦ.

Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐχορηγήθη κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἐθνικῆς Ἀμύνης τοῦ ὁποῖου αἱ ἀποφάσεις εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τοὺς ὑπουργούς.

Τὸ Ὑπουργεῖον ὅμως τῆς Συγκοινωνίας διὰ νεωτέρου Ν. Δ. καὶ ἀφοῦ λίαν ἐπιμελῶς ἀπέφυγε ἕνα λάθος περὶ τοῦτου γινώσιν ἡ Δ. Ε. Φ. Α. καθὼς καὶ αἱ ἀρμόδια ὑπηρεσίαι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Παιδείας λαμβάνει τὸ ἡμισυ τῶν εἰσπράξεων αὐτῶν καὶ τὰ ἕδαι ὡς ποσοστὰ τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῶν!

Εἰμῶθα δέβαιοι δεῖ οὗτος ὁ κ. Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας οὕτε οἱ κύριοι ὑπουργοὶ οἱ ὅποιοι ὑπέγραψαν τὸ Διάταγμα αὐτὸ ἐγνώριζον ὅτι διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν αὐτῆς καταργοῦν ἀποφάσεις τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἐθνικῆς Ἀμύνης οὕτε ἐπίσης δεῖ ἀφήρουν χρήματα δοθέντα διὰ ἕνα σοβαρὸν κοινωνικὸν καὶ ἔθνικόν σκοπὸν.

Ἄμα τῇ συγκλήσει τῆς Βουλῆς ἐκτὸς τοῦ ζεῖ θὰ ἀποδοθῶν τὰ χρήματα αὐτὰ εἰς τὴν Δ. Ε. Φ. Α. ἀφοῦ διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν ἔχει ἀπαφανθῇ τὸ Ἀνωτάτον Συμβούλιον Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἀλλὰ θὰ δώσουν λόγον τῶν πράξεων τῶν καὶ οἱ εὐθυνόμενοι διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ, οἱ ἅποιοι κατὰ τρόπον μὴ ἐπιτρεπόμενον πρὸς ἀνωτέρους δημοσίους ὑπαλλήλους εἰσηγήθησαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ νομοθετικοῦ αὐτοῦ διατάγματος καὶ ἀφήρεσαν οὕτω ἀπὸ τὸ ταμεῖον μας χρήματα ἀπὸ τὰ ἑκεία καὶ ὁ προσκοπισμὸς καὶ ἕλη ἢ κρηκικὴ καὶ ἰδιωτικὴ ὀργάνωσις τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς ἀνέμενον τὴν μόνον θετικὴν βοήθειαν τοῦ κράτους.

ΔΙΣΙΣ ΕΘΝΙΚ. ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς Διοσεως Ἐθνικῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς (27ης τρέχοντος) ἀκυρώθησαν αἱ συνταχθεῖσαι ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ αὐτῆς ὁδηγίαι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐποίων θὰ ἐργασθῶν

αἱ Νομαρχιακαὶ ἐπιτροπαὶ Ἐθνικῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς.

Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὸν Νομάρχην καὶ πρόεδρον τὸν Δήμαρχον τῆς πρωτεύουσας τοῦ νομοῦ καὶ Ἀντιπρόεδρον καὶ ἀπὸ ἄλλα ἀρμόδια πρόσωπα μεταξὺ τῶν ἐποίων καὶ εἰς ἀντιπρόσωπος τοῦ προσκοπισμοῦ. Εἶναι ὑφιστάμεναι ὑπηρεσίαι τῆς Δ. Ε. Φ. Α. καὶ ἔχουν σκοπὸν νὰ ἐνισχύσῃ ἠθικῶς καὶ ὕλικῶς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν ἑλῶν τῶν ὀργανώσεων τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς καὶ τοῦ προσκοπισμοῦ.

Ἐντὸς τοῦ β' δεκαήμερου τοῦ μηνὸς Νομβρίου αἱ Νομαρχιακαὶ αὗται ἐπιτροπαὶ θὰ ἔχουν συγκροτηθῇ καὶ θὰ εἶναι δυνατόν νὰ ἀρχηται τῶν ἐργασιῶν τῆς.

Ἡ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΥ

Κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Δ. Σ. ὁ ταγματάρχης κ. Γιαννακόπουλος, μέλος αὐτοῦ, ἀνέλαβε τὸν ὀργανισμόν τοῦ Σώματος Ἑλλήνων προσκόπων. Ὁ ὀργανισμὸς οὗτος δακτυλογραφηθεὶς εἰς πολλὰ ἀντίγραφα, ἀπεστάλη εἰς ἕλα τὰ μέλη τοῦ Δ. Σ. τὰ ὅποια, ἀφοῦ ἕκαστον ἐπιφέρει κατ' ἰδίαν εἰς τροποποιήσεις του, θὰ συνέλθουν εἰς κοινὴν συνεδρίασιν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἀποφασίσουν τελικῶς περὶ τοῦ παραδεκτοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἐντὸς τοῦ β' δεκαήμερου τοῦ μηνὸς Νομβρίου ὁ ὀργανισμὸς, ὁ ὅποτος θὰ γίνῃ παραδεκτός, θὰ ἔχη ἐκτυπωθῇ καὶ ἀποστελῆ εἰς τὰς προσκοπικὰς ὀργανώσεις, ὥστε νὰ εἶναι δυνατόν ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ, νὰ γίνῃ ἡ ἀναδιοργάνωσις τοῦ προσκοπισμοῦ καὶ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀνάπτυξις αὐτοῦ.

Ὁ σύνταχθεὶς ὀργανισμὸς ὑπὸ τοῦ κ. ταγματάρχου εἶναι λίαν ἀπλοῦς, καταργεῖ πολλὰς ὑπηρεσίας ὑφισταμένας ἤδη, ὥστε νὰ εἶναι εὐκόλος ἡ εἰσληξις αὐτοῦ καὶ δυνατὴ ἡ ἐπέμδσις τοῦ κέντρου καὶ ἡ κατεύθυνσις ὑπ' αὐτοῦ τῶν ἐργασιῶν ἑλῶν τῶν προσκοπικῶν ὀργανώσεων.

Μελετᾶται ἤδη ἡ σύνταξις τοῦ ἐγκολπίου τοῦ προσκόπου τὸ ὅποτον θὰ περιέχῃ ὅλην τὴν ἀναγκαίαν ὅλην τὴν ὑπόειν πρέπει νὰ διδχθῇ ὁ πρόσκοπος.

Ἡ ἐκτύπωσις τοῦ ὀργανισμοῦ καθὼς καὶ τοῦ ἐγκολπίου θὰ γίνῃ δαπάναις τῆς Διευθύνσεως Ἐθνικῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς.

ΜΟΝΟΝ ΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ

ΚΑΡΔΙΑΚΙΔΗ

ΠΑΤΗΣΙΩΝ 5

Ἐβραβεύθησαν εἰς τὰς Διεθνεῖς ἐκθέσεις Ῥώμης καὶ Παρισίων με χρυσὰ μετάλλια.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΨΕΥΔΟΜΑΧΗ

ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Τὴν Κυριακὴν 24 Ὀκτωβρίου ὁλόκληρον τὸ Σῶμ των Προσκόπων ἔκαμε θαυμασίαν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἡμερησίαν ἀσκήσιν πρὸς τὴν θ.σιν Γαλάτσι—Ὁμορφη Ἐκκλησιὰ, δυτικῶς τῶν Τουρκοβούνων ἦτο δὲ τοιαύτη ἡ ἐπιτυχία αὐτῆς ὥστε ἐπροκάλεσε τὸν θαυμασμόν καὶ τὰ συγχαρητήρια τῶν παρακολουθησάντων αὐτῆν καὶ ἰδία τῶν ἀξιοματικῶν τοῦ Ἐπιτελείου οἱ ὅποιοι ἐπρότειναν καὶ θὰ ἐπαναληφθῆ αὐτὴ μετὰ δεκαπενθήμερον εἰς τρόπον ὥστε νὰ κληθῶσι καὶ νὰ ἐκτιμήσωσι τὸ συντελούμενον προσκοπικὸν ἔργον ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου καὶ τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς κ. Ζιζάρ.

Τὰς ἀσκήσεις παρηκολούθησεν ὁ Πρόεδρος κ. Ἡλιάκης ὁλόκληρον τὸ Συμβούλιον τοῦ τοπικοῦ Προσκοπικοῦ Συνδέσμου Πειραιῶς, ὁ Γενικὸς Ἐφορὸς κ. Μπρισμπιζάκης, ὁ τοπικὸς Πειραιῶς κ. Θεοχάρης. Τὸ πρόγραμμα ἦτο καθαρῶς προσκοπικὸν παίγνιον ἀλλ' ἐν συνδυασμῷ μὲ κινήσεις τοιαύτας ὥστε νὰ ἐπιχυθῆ πλήρης ἐξάσκησης εἰς τοπογραφίαν, ἀνίχνευσιν, προσανατολισμόν, τηλεφωνικὴν σύνδεσιν τῶν τμημάτων κλπ. κλπ. προσκοπικὰ μαθήματα. Ἐπετεύχθη δὲ τοιαύτη ἐνέργητικότης καὶ δράσις ἐκ μέρους ὅλων τῶν δρώντων ἀρχηγῶν ὥστε ἀσφαλῶς τὸ θέμα θὰ μιμηθῶσι τὸ ταχύτερον αἰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις προσκοπικαὶ ὁργανώσεις διότι εἶνε καὶ στρατιωτικὸν καὶ προσκοπικόν.

Κατὰ τὴν ἐκδοθεῖσαν διαταχὴν ἐκ μέρους τοῦ Τοπικοῦ ἐφόρου κ. Ἡσαῖα, ὅστις εἶχε πασακολουθήσῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ παίγνιον, αἱ ὀμάδες διηρέθησαν εἰς δύο στρατόπεδα ἄμυναν καὶ ἐπίθεσιν. Ἡ Ἄμυνα ἔπρεπε νὰ διαφυλάξῃ τὴν σημαίαν τῆς στήθεισαν εἰς τὸ ὑψόμετρον 173 τῶν Τουρκοβουνίων, ἡ δὲ ἐπίθεσις ἔπρεπε νὰ κάμῃ τοιοῦτον συνδυασμὸν κινήσεων ὥστε νὰ καταλάβῃ τὴν σημαίαν περὶ τὴν ὁποίαν καὶ εἰς ἀκτίνα 50 τὸ ὀλιγότερον μέτρων ἤμύνοντο τὰ εἰς ἀκτίνα τῆς Ἀμύνης. Οἱ πρόσκοποι τῆς ἐπιθέσεως ἔφερον λευκὸν μανδύλιον εἰς τὸν ἀριστερὸν βραχίονα πρὸς διακρίσιν. Ὅλοι δὲ οἱ πρόσκοποι ἀμύνης καὶ ἐπιθέσεως, πλην τῶν ἀρχηγῶν καὶ ὑπαρχηγῶν ἔφερον τὰ μανδύλια των τὰ προσκοπικὰ εἰς τὴν ζώνην καὶ ὀλίγον ὀπισθεν κρεμασμένα ἀπὸ τῆς μιᾶς μόνον ἄκρας εἰς τρόπον ὥστε τὸ τράβηγμα νὰ εἶνε εὐκόλον.

Ὅσοι πρόσκοποι ἔχανον τὰ μανδήλια των τὰ προσκοπικὰ ἦσαν αἰχμάλωτοι καὶ ὑπεχρεοῦντο ν' ἀπόσπασθῶσι τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Ἡ προσοχὴ τῶν μαχομένων ἔπρεπε νὰ στρέφεται ποῖος πρῶτος νὰ πάρῃ τὸ μανδήλιον τοῦ ἄλλου κρεμασμένον ἀπὸ τὴν ζώνην καὶ νὰ τὸν θέσῃ ἐκτὸς μάχης.

Ἡ ἄμυνα ἐστρατοπέδευσε ἀπὸ τῆς 9 π. μ. εἰς τὴν Ὁμορφη Ἐκκλησιάν ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἔστησε τὴν σημαίαν καικατέλαβετὰς θέσεις τῆς. Ἡ δὲ ἐπίθεσις συνεκινετώθη τὴν 9 1)2 εἰς Γαλάτσι καὶ ἐξέδωσε τὰς πρὸς κύκλωσιν διαταγὰς.

Ἡ ἐπίθεσις.

Τὴν ἐπίθεσιν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν ὀμάδων 7, 10, 11, 12, 13, 14, 17, 18, 19, 21 καὶ 24 διώκουν οἱ

ἀρχηγοὶ κ. κ. Περδικέας, Γαλάνος, Λορέντζος, καὶ ὁ νῶν προσκόπων Κοκκινιάς Πειραιῶς κ. Λενός. Μετεῖχον δ' αὐτῆς οἱ ἀρχηγοὶ κ. κ. Θεοτόκης, Ζακόπουλος, Δημητρεακόπουλος, Φανουράκης, Σαρρόπουλος, Θεοδοσιάδης, Δεκάκης, Ἀβραμίδης, Φουντούλης κλπ. Τὴν ἄμυναν διώκουν οἱ ἀρχηγοὶ κκ. Μίνδλερ, Σταμίρης καὶ Βλάχος καὶ μετεῖχον οἱ ἀρχηγοὶ καιὑπαρχηγοὶ κκ. Κωνσταντινίδης, Ἀντωνόπουλος, Κλουβάτος, Δελαβέλας, Ἀπστολίδης, καὶ οἱ τῶν ἀρμενίων.

Τὴν 10 ὥραν ἀκριβῶς αἱ ἀντιμαχόμεναι μερίδες ἦσαν ἐλεύθεραι ν' ἀρχίσωσι τοὺς ἐλιγμούς των Ἡ ἄμυνα ἐτοποθέτησε τὰς προφυλακὰς τῆς καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς 5ης κ. Γεωργόπουλος μετὰ τοῦ ὑπαρχηγοῦ του ἐτοποθέτησε τηλεφῶνον ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τῶν Τουρκοβουνίων ὅπως συνεννοεῖται μετὰ τοῦ κέντρου του. Ἡ 3η ὀμάς ἐτοποθέτησε σταθμὸν βοήθειῶν κάτωθι τοῦ ἐπιδίκου λόφου πρὸς παροχὴν βοήθειῶν. Ἡ ἐπίθεσις μετέφερον ἀμέσως τὸ στρατηγεῖον τῆς μερῆς ὅλων τῶν τμημάτων 300 μ βορείως τοῦ Γαλατσοῦ ἐπράται δὲ τὸ μὲν ἄκρον δεξιὸν ἢ 17 ὀμάς τὸ δὲ ἄκρον ἀριστερὸν ἢ 21η. Ἐβάδιζε δὲ διαρκῶς κεκαλυμμένη ἀπὸ τὰ πῦκα εἰς τρόπον ὥστε μόλις φθάσασα 50 μέτρα πρὸ τῶν προφυλακῶν τοῦ ἐχθροῦ ἔγινε ὄρατὴ. Ἐξαπέστειλε δὲ διαφόρους παρατηρητὰς καὶ κατασκόπους οἵτινες μετὰ μίαν ὥραν ἦτοι τὴν 11ην π. μ. εἶχον ἀναφέρει, πλήρως τὰς θέσεις τῆς Ἀμύνης. Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ φάλαγγες προήλαυον καὶ ὀλιγον μετὰ τὴν 11ην εὐρέθησαν ἀντιμέτωποι τοῦ ἐχθροῦ.

Λυσσῶδεις μάχαι.

Καθ' ἦν στιγμὴν δύο ὀμάδες ὑπὸ τοὺς ἀρχηγούς κ. κ. Θεοτόκην καὶ Σαρρόπουλον ἐνήγγουν κυκλωτικῶς καὶ εἶχον ἤδη ὑπερβῆ τὰς κορυφὰς τῶν ὑψομάτων 303 τῶν Τουρκοβουνίων κατερχόμεναι πρὸς τὸν ἐπιδίκον λοφίσκον, αἱ δὲ λοιπαὶ φάλαγγες εὐρίσκοντο ἀντιμέτωποι τῆς ἀμύνης, ὅλοι οἱ σαλπικταὶ περὶ τοὺς δώδεκα παρακολουθοῦντες τὸ στρατηγεῖον τῆς ἐπιθέσεως ἐσάλπισαν ἔφοδον ἀκαριαίως δὲ περὶ τὰς 10 ὀμάδες ἐξώρμησαν ἀπὸ τῶν θέσεων τῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῆς ἀμύνης, ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἄριστα ὁργανωμένος ἀντεπεκρίθη πλήρως. Ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν τ' ἀντίπαλ στρατεύματα ἐμάχοντο στήθος πρὸς στήθος καὶ οἱ αἰχμάλωτοι ἐκατέρωθεν ἐπληθύνοντο. Ἡ 21 ὀμάς εὐρεθεῖσα ἐντὸς τοῦ κέντρου τῆς μάχης ἐτέθη ἐκτὸς μάχης ἐντὸς τετάρτου τῆς ὥρας ἀπωλέσασα ὅλα τὰ μανδήλια. Οἱ πρόσκοποι οἱ χάνοντες τὰ μανδήλια κατὰ τὰς διαταγὰς στυκεντροῦντο εἰς τὸ στρατηγεῖον. Ἐπὶ ἐκτάσεως ἡμίσεως περίπου χιλιόμετρον μάχαι λυσσῶδεις διεξάγονται ἐκατέρωθεν ἐπὶ μίαν ὥραν. Τὰ μανδήλια διὰ διαφόρων τρόπων, ἀλλ' ἄνευ συμπλοκῶν ἀφηροῦντο ὑπὸ τῶν ἐπιτηδειοτέρων καὶ τοιοτρόπως αἰχμάλωτοι ἐκατέρωθεν ἔφθασαν τοὺς 200 καὶ πλέον. Τὸ θέαμα ἦτο ἐξόχως ἐνδιαφέρον ἀλλὰ καὶ πεισματώδες. Ἐπιθέσεις καὶ ἀντεπιθέσεις διεδέχοντο ἀλλήλας. Ἰπέρροχος ἀγὼν περὶ ἐπικρατήσεως, ἀλλ' ἀγὼν εὐγενής, μὲ πολὺ ὀλίγας παρετή-

γῆσεις λυομένας αὐτοστιγμῆι τῆ ἐπεμβάσει τῶν ἀρχηγῶν. Ἄλλ' ἢ σημαία ἔμενεν ἐκεῖ ἀκίνητος κυματίζουσα εἰς τοῦ πρωϊνοῦ ἀνέμου τὴν ἑλαφρὰν πνοήν.

Ἡ θανατηφόρος κύκλωσις.

Ὀλίγον μετὰ τὴν 11 1/2 π. μ. τὸ ἐπιτελεῖον τῆς ἐπιθέσεως κατόπιν συσκέψεως βλέπον ὅτι, ἢ κατὰ μέτωπον ἐπίθεσις ἔκλινε πρὸς ἀποτυχίαν συνεκέντρωσε δυνάμεις καὶ ἀπέστειλε δύο ὀμάδας πρὸς ἐνέργειαν κύκλωσεως. Ἡ πρώτη ὀμάς, ὑπὸ τοὺς κ. κ. Γαλάνον, Λορέντζον καὶ Ἀβραμίδην ἔκαμεν ἀνατολικῶς κύκλωσιν ἐτέρα δὲ ὑπὸ τὸν κ. Ζακόπουλον δυτικῶς. Ἀξιοσημειώτον εἶνε ὅτι ἡ ἄμυνα δὲν ἀντελήφθη καθόλου τὴν τελικὴν ἀπέλιδα ἀπόφασιν τῆς ἐπιθέσεως. Ἐνῶ δὲ κατὰ μέτωπον ἐξηκολούθει ἡ μάχη καὶ οἱ αἰχμάλωτοι διεδέχοντο ἀλλήλους, ἢ ὀμάς ἢ ἀνατολικῶς ἐνεργήσασα ὑπὸ τοὺς κ. κ. Γαλάνον, Λορέντζον καὶ Ἀβραμίδην ἐπλησίασεν ἐκ τῶν ὄπισθεν τὸν ἐπίδικον λόφον ἔκοψε τὴν τηλεφωνικὴν συγκαινῶν, ὁ ἐχθρὸς εὐρέθη τελείως ἀνέτοιμος ἐκεῖ καὶ με μίαν ραγδαίαν ἐξόρμησιν ὑπὸ τὰς κραυγὰς «ζήτω ὁ προσκοπισμὸς» ἐκύκλωσεν τὴν σημαίαν τὴν ὁποίαν ἤρπασεν ὁ πρόσκοπος τῆς 21ης ὀνόματι Ἀδαμίδης προαχθεὶς εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης εἰς ὑπενεμοτάροχην. Τὸ γεγονός ἀντελήφθησαν ἀπὸ τοῦ στρατηγείου τῆς ἐπιθέσεως, ἐπληκολούθησαν δὲ ζητωκραυγαὶ καὶ ἡ μάχη ἔληξεν ἀκριβῶς, τὴν μεσημβρίαν.

Ἡ κριτική.

Οἱ πρόσκοποι ἔμειναν τὴν μεσημβρίαν ὑπὸ τὰ πύκα καὶ ἐγευμάτισαν ἢ δὲ μουσική τοῦ Ζαννείου ὀργανοτροφεῖου Πειραιῶς ὄπερ ὑπὸ τὸν Διευθυντὴν του παρηκολούθησαν, ὀλόκληρον τὴν ἄσκησιν, ἐπαιάνιζε ἐνθουσιώδη ἐμβατήρια, τὸ ἀπόγευμα δὲ ὀλίγον ὄπερθεν τοῦ Γαλασίου, ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν πύκων συνεκέντρώθησεν ὄλαι αἱ ὀμάδες καὶ ἤκουσαν τὴν κριτικὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ ἐφόρου κ. Μαρσιμιτζάκη ὁ ὁποῖος ἐπὶ ὄραν περίπου διὰ γλαφυρωτάτης ὀμιλίας τελείως προσκοπικῆς ἐπέφευε τὰ γεγόμενα σφάλματα καὶ εἰσηλθεν κατ' εὐθεΐαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν συμβουλευτικῶν ὀδηγιῶν πρὸς ὄλους πρόσκοπους καὶ ἀρχηγούς συμβουλῶν πλήρων προσκοπικῆς ὀδεολογίας, κοινωνικῶν ἄμα καὶ ἐθνικῶν ἀρῶμενος, ἐπιχειρήματα ἐκ γεγονότων τὰ ὁποῖα ὑπέπεσαν εἰς τὴν ἀντίληψίν του κατ' ὄλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀσκήσεως. Καὶ ἐν τέλει ζητοκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ προσκοπισμοῦ καὶ παρέλασις διὰ τῶν ὀδῶν τῶν Ἀθηνῶν ἐστεφάνωσαν τὴν ὄραϊαν ἐορτήν.

Ὀδηγίαι.

Ὅσοι εἰς τὰς ἐπαρχίας μιμηθοῦν τὸ θέμα ἔχετε ὑπ' ὄψει σας τὰ ἐξῆς τὰ ὁποῖα ἀρῶμεθα ἀπὸ τὴν πείραν τῆς ἀσκήσεως: 1) Διατάξατε τὰ μανδύλια νὰ εἶναι ἑλαφρῶς περασμένα εἰς τὴν ζώνην χωρὶς κόμβους καὶ δεσμάτα. Ἐτσι προλαμβάνετε παρεξηγή-

σεις. 2) Μὴν ἀφήνετε τὰ παιδιὰ νὰ μάχωνται μόνα τῶν. Βάλετε πολλοὺς διατητὰς, διότι εἶνε ἀναγκαῖα ἢ παρουσία τῶν πρὸς λύσιν τῶν παρεξηγήσεων. 3) Μὴ χωρίζετε κατ' ὀμάδας τὰ στρατόπεδα ἀλλὰ βάλετε μισοὺς ἀπὸ κάθε ὀμάδα εἰς τὴν ἄμυναν καὶ μισοὺς εἰς τὴν ἐπίθεσιν.

Ο ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

ΩΣ ΨΥΧΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ

«Τὸ ζήτημα τῆς ἀνατροφῆς τοῦ λαοῦ ἀποτελεῖ συντελεστήν οὐχὶ μικροτέρας σπουδαιότητος. Ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὸ στρατεῦμα με ἐφόδια ἀνατροφῆς οἰκοθεν ἔχει ἤδη προεξωφλημένον ἐν μέρος, μικρὸν ἢ μέγα, τῆς στρατιωτικῆς του ἐκπαιδεύσεως· τοῦναντίον δὲ, ὁ μὴ ἀνατραφεὶς, ἢτοι ὁ κακοανατετραφεμένος, διανύει πολλάκις ὀλόκληρον τὴν θητείαν του δίχως νὰ ἐκπαιδευθῆ ἐπαρκῶς, δίχως καὶ ἢ στρατιωτικῆ σφουρηλάτησις νὰ ἔχη δυνηθῆ νὰ τῷ ἐκρίζωσιν τὰς κακὰς ἔξεις καὶ τὰ ἑλαττώματα.

Καὶ εἶνε φανερόν ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις οὔτε τὰς αὐτὰς δυσχερείας συναντᾷ οὔτε τὸν αὐτὸν χρόνον ἀπαιτεῖ διὰ τὰ διάφορα ἄτομα. Ἄλλο, τῷ ὄντι, ὕλικὸν πρὸς στρατιωτικὴν μόρφωσιν θὰ παρουσιάσῃ ὁ ἀνατραφεὶς με τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ ἄλλο ὁ ζυμωθεὶς ἐν τῷ ψεύδει ἀπὸ τρυφερᾶς ἡλικίας, ἄλλο ὁ διδαχθεὶς τὸν σεβασμὸν πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ ἀνωτέρους του, πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ πρὸς τοὺς Νόμους, ὁ ποτισθεὶς με τὸ νάμα τῆς κοινωνικῆς πειθαρχίας, καὶ ἄλλο ὁ ἀγνοῶν τί ἐστὶ σεβασμὸς, ὁ διδαχθεὶς νὰ περιφρονῆ, χλευάζῃ, καὶ ὑβρίξῃ τὰ πάντα ἰταμὸς καὶ ἀνάγωγος τύπος. Ἄλλην ζύμην θὰ προσφέρῃ πρὸς διάπλασιν ὁ διὰ τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τῆς ἀσκήσεως ἀναπτύσσων τὸ τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν εἰς ὑγείαν καὶ ὀμόνην εὐσταλῆς καὶ ἄλκιμος ἔφηβος, ὁ γνωρίσας καὶ ἀγαπήσας τὴν φύσιν καὶ τὰς πλήρεις ζωῆς καὶ σφοδρούς ἀπολαύσεις τῆς, ὁ μὴ ἀνταλάσων μίαν ἐκδρομὴν εἰς τὰ βουνά, με τὰς περιπετείας τῆς, με τὰς στερήσεις τῆς, ἔστω καὶ τοὺς μικροὺς κινδύνους τῆς ἀκόμη ἀντὶ τῶν κόσμικῶν διασκεδάσεων καὶ ἄλλην, ὁ ἐν μαλθακότητι διάγωγ, ὁ μὴ γνωρίζων τί ἐστὶ κίνησις καὶ ζωῆ, ὁ τρεφόμενος με τὴν μαρμασώδη τροφήν τῶν κοσμικῶν κέντρων καὶ ἐξελισσόμενος εἰς κορασμένον καὶ ἀπογοητευμένον τύπον.

Διὰ τοῦτο καὶ ὁ χρόνος τῆς ὑπὸ τὰ ὄπλα παραμονῆς δὲν πρέπει νὰ εἶνε ὁ αὐτὸς διὰ πάντας. Ἐκαστος νὰ παραμένῃ ὅσον ἀπαιτεῖται διὰ νὰ ἐκπαιδευθῆ. Τοιοῦτο δὲ μέτρον θὰ ἀπέβαινε ἐπωφελές καὶ εἰς τὸν λαὸν καὶ εἰς τὸ στρατεῦμα, διότι τὸν μὲν πρῶτον θὰ ὄθει πρὸς τὴν ἀνατροφὴν, τὸ δὲ δευτερον θὰ ἐτροφοδοτεῖ με ὕλικὸν καλλίτερον πρὸς ἐκπαίδευσιν».

(Ἀπὸ τὸ περί Στρατοῦβιβλίον τοῦ Ὑπαστρατ. κ. Γ. Παπαβασιλείου).

ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ,

Ἐδημοσιεύθη τὸ Διάταγμα τῆς ἐλαττώσεως τῆς θητείας σας. Ὅσοι πέρνετε ἀπολυτήρια ἀπὸ τὸν Προσκοπισμὸν θὰ ὑπηρετήσητε στρατιῶται τέσσαρας μῆνας ὀλιγώτερον,

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

«Αύριον πρωί, στής 6, οί πρόσκοποι ποῦ θὰ λάβουν μέρος στὸ Στρατόπεδο, νὰ συγκεντρωθοῦν εἰς τὴν Λέσχην ἐν στολῇ....»

Αὐτὰ ἔγραψεν ἡ διαταγὴ τοῦ κ. Ἐφόρου, τὴν Τετάρτη 25 Αὐγούστου, παραμονὴ τῆς μέρας ποῦ περριμέναμε ἀπὸ καιρὸ, μέρας ποῦ θάρχιζε γιὰ μᾶς μιὰ νέα ζωὴ, ἡ ζωὴ τοῦ ὑπαίθρου καὶ τοῦ γλεντιοῦ, νοῦ γέλοιου καὶ τῆς χαρᾶς, ποῦ δυστυχῶς βᾶσταξε δέκα μόνο μέρες.

Στῆς 7 φορτώσαμε τὶς σκηνές μας στὰ κάρα, ποῦ εὐγενῶς μᾶς παραχώρησε ἡ Διοίκησις τοῦ 22ου Πεζ. Συντάγματος σὲ λίγο ξεκίνοῦμε.

Μόλις φτάσαμε ὁ κ. Ἐφορος μᾶς χωρίζει σὲ τρία συνεργεία μὲ τοὺς ἑνωμ. Ἄλ. Ἀμπατζῆν, Κλ. Ἀναγνωστόπουλον καὶ Π. Ζαμβακέλλην καὶ ἀμέσως ἄρχι-

νὰ κάμουμε τὴν τουαλέτα μας καὶ νὰ εἶμαστε στὴ γραμμὴ γιὰ τὴ Σουηδικὴ Γυμναστικὴ.

Ὁ Ἐφορός μας ξέθει τὸ μυστικὸ νὰ μᾶς τραβᾷ κι' ἔτσι κανεὶς δὲν λείπει ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως κι' ὅλοι μὲ θέληση καὶ μὲ χαρὰ γυμνάζονται (εἶναι βλέπετε Καθηγητὴς τῆς Γυμναστικῆς).

Ἦστερα πέρνουμε τὸ τσαί μας, καὶ κατόπι γίνεται καθαρισμὸς τῶν σκηνῶν τοῦ στρατοπέδου. Ἐπειτα γίνεται ἡ ἐπιθεώρησις. Οἱ ἑνωμοτιές παρατάσσονται ἔξω ἀπὸ τὶς σκηνές, ὁ ὑπαρχηγὸς ὑπηρεσίας ἐπιθεωρεῖ καὶ εἰδοποιεῖ τὸν κ. Ἐφορο ὅτι εἶναι ἕτοιμος γιὰ τὴν ἐπιθεώρησίν του.

Μετὰ τὴν Ἐπιθεώρησιν τοῦ Ἐφόρου γίνονται γυμνάσια ἐλιγμῶν, ἕστερα θεωρία καὶ στὶς 11 π. μ. μετὰ τὴν ἀναφορὰ, ὅλοι μὲ χαρὰ καὶ μὲ ἀκράτητο τὸν

σε τὸ στήσιμο τῶν σκηνῶν. Συγχρόνως ὁ ἑνωμοτ. Ἀρχιμάγειρος ἄρχισε τὴν κατασκευὴ τοῦ Μαγειρίου του. Οἱ σκηνές στήθηκαν πολὺ γρήγορα. 10 σκηνές κωνικές θαυμασίες, ποῦ ἀνήκουν στὴν περιουσία τοῦ Σώματος Μυτιλήνης καὶ ποῦ στήθηκαν σὲ σχῆμα πετάλου. μὲ τὸν Ἰστό τῆς σημαίας στὸ Κέντρο, μὲ τὸ Ἀρχηγεῖο καμωμένο ἀπὸ ἀντίσκηνα ποῦ μοιάζει σὰν σπιτάκι.

Ἔτσι ἀπασχολημένοι στὴν διοργάνωση τοῦ Στρατοπέδου μας, περάσαμε τὴν πρώτη ἡμέρα, ἀφοῦ ὁ κ. Ἐφορος διήρσε τὶς ἑνωμοτιές, τακτοποίησε μὲ κληρο τὴ σειρά τους, ἔκαμε τὸν πίνακα τῆς Ὁμάδος Στρατοπέδου καὶ δημοσίευσε τὸν Κανονισμὸ τοῦ Στρατοπέδου μας.

Τὸ βράδυ μετὰ τὸ πρῶτο φαῖ τὸ οἴξαμε κουρασμένοι στὸν ὕπνο, τὸν εὐεργετικὸ μετὰ τὴν κούραση, τὸ γλυκὸ ὕπνο τοῦ ὑπαίθρου.

Πρωτὶ στὶς 6 κανεὶς δὲν κάνει καρδιά νὰ ξυπνήσῃ καὶ ὅμως μεσολαβεῖ μόνο 1)4 τῆς ὥρας γιὰ νὰ ντυθοῦμε,

ἐνθουσιασμὸ τραβοῦμε γιὰ τὸ μπάνιο.

Σὲ λίγο εἶμαστε μέσα στὸ νερὸ καὶ ἔπειτα κουρασμένοι ἀπὸ τὸ μπάνιο, μὲ μιὰ τρομερὴ πείνα γυρνοῦμε στὸ στρατόπεδο.

Ἡ μυρουδιά μιᾶς θαυμασίας φασουλάδας μᾶς ταράζει τὰ σωθικά, ὅπως θάρκανε ἡ κνίσσα τῶν ψητῶν μοσχαριῶν τοὺς Ἀρχαίους Θεούς.

Ἡ σάλπηγγα παίξει συσσίτιο, μπαίνουμε στὴν γραμμὴ μὲ πρώτη τὴν ἑνωμοτία τῆς ὑπηρεσίας, βροντῶντας τὶς καρβάνες μας, ὁ ψιθύρος, οἱ καρβάνες, τὰ κουτάλια, ὅλα αὐτὰ κάνουν τὴ συναυλία ποῦ προσηγεῖται τοῦ συσσιτίου μας. Τρῶμε μὲ ὄρεξη, κοιμούμαστε ὡς τὶς 3 σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα κάτω ἀπὸ τὰ δέντρα.

Στὸ στρατόπεδο δὲ μένει παρὰ ὁ σκοπὸς, ὁ φουκαρῶς αὐτὸς τυχερὸς ποῦ τὸν τραεῖ ὁ ἥλιος.

Μετὰ τὸν ὕπνο ἔχομε τὴ θεωρία ποῦ τὴν κάνει ὁ Ἐφορος κ. Κλεάνθης Παλαιολόγος ἢ ὁ παλαιὸς Ἀρχηγὸς μας κ. Μιχ. Προσομανίδης ποῦ εἶναι τώρα

εὐελπίς. Ἐπειτα Γυμνάσια, παιχνίδια, ἀθλητικὰ γυμνάσια, στίς 7 οὐσίτιο, ὕστερα δεχόμεσθε τίς ἐπιπέσεις τῶν φίλων μας, τῶν οἰκείων καὶ τοῦ κόσμου ποὺ ἔρχεται νὰ παρακολουθήσῃ τὴ ζωὴ μας. Ἐπειτα παρακολουθοῦμε τὸν παραγκιόζη ποὺ τὸν παίζουσε πρόσκοποι ἠθοποιοὶ τῆς αἰῶς. Κόσμος πολλὸς παρακολουθεῖ καὶ τὰ ἀστεῖα του κάνου τὰ προσκοπάκια νὰ ξεφωνίζου. Φεύγει ὁ κόσμος, ἐμεῖς τραγουδοῦμε τὸν ἕμνο μας κι' ἄλλα τραγούδια κι' ἰ μὲ τὸ σιωπητήριο τὸ Στρατόπεδόν μας ποὺ μοιάζει ὅλη τὴν ἡμέρα ἓνα πελώριο ἐργοστάσιο μὲ τὴν κίνηση καὶ τὴ ζωὴ του, πέφτει σὲ νεκρικὴ σιγή. Ἡ κιάρα τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Πρώτης Ὀμάδος κ. Ν. Μουτάφη μᾶς νανουρίζει γλυκὰ—εἶναι ἡ ὥρα βλέπετε ποῦ ὁ Ἐφορος κι' οἱ Ἀρχηγοὶ μας ἀπολαμβάνουσι τὸ σιωπηλὸ αὐτὸ Στρατόπεδο. Τώρα γλεντοῦν αὐτοί, τώρα ποῦ οἱ πρόσκοποι τους, χαρούμενοι καὶ γελαστοί, γεροὶ μετα τὴ δουλειὰ ὁλόκληρης ἡμέρας, κοιμοῦνται ὕσχα, παραδομένοι στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Μορφέα.

Μισάνυχτα :

Ἄργον βᾶδισμα ρυθμικὸ ἀκούγεται στὴ σιωπὴ τῆς νύχτας. Εἶναι ὁ σκοπὸς ποῦ μὲ τὸ ψουφέκι στὸν ὦμο φυλάει τὸ Στρατόπεδο. Σάφνου, ἀκούγεται ἀπὸ τὴ δυτικὴ μεριά τοῦ στρατοπέδου ἓνα ἄλλο—εἶναι ἓνας πιτσιρικὸς τῆς 3ης ἐνωμοτίας τοῦ ἔνωμ. Ζαμβακέλλη, ὁ σκοπὸς αὐτός, ποῦ κάττι τοῦ φάνηκε σὺν νὰ εἶδε, καὶ πραγματικά... Ἄλλο τίς εἰ-Κάποιον ξετροῦπωσε... Ἐφοδος λέει αὐτός. Ἀρχιφύλαξ. Ἐφοδος... ὁ ἀρχιφύλαξ ἀγουροξυπνημένος ἔρχεται τρεχάτος, πῆρνε τὸ σύνθημα καὶ ἐπιτρέπει στὸν ἀρχηγὸ (ἦταν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς 4ης κ. Μ. Παρασκευαΐδης) νὰ εἰσὸδο στὸ στρατόπεδο.

Ἔτσι ξεῦρει ὁ πιτσιρικὸς αὐτός νὰ φυλάῃ τὸ στρατόπεδο ποῦ τοῦ μπιστευτήκανε οἱ Ἀρχηγοὶ καὶ οἱ φίλοι του.

Ἐχομε καὶ τοὺς διαγωνισμοὺς γιὰ τὰ σατυρικά ποιήματα. Ὁ κ. Ἐφορος δὲν ἄφησε κανέναν ποῦ νὰ μὴ τὸν τσοῦξῃ μὲ τὰ στιχάκια του τὰ σατυρικά—γράφω ἓνα δυό.

Στὸν κ. Γροσομανίδη (εὐελπί)

Σὺν τὸ στρατόρχη Μάκενσεν σὲ βλέπω νὰ διαβαίνεις.

κορδώνεσε, τεντώνεσε, μὰ δὲν τὰ καταφέρνεις.

Στὸν κ. Ν. Μουτάφη

Σοβαρὸς διοπιτροφόρος πέρνεις βόλτες καὶ γυρνᾷς σὺν παπᾶς καὶ σὺν νιοτόρος πὲς μας τί μᾶς παριστᾷς ;

Εἶχε κι' ἓνα γιὰ τοὺς ὑπαρχηγούς, Ν. Καμνηνὸ, Μ. Κάμφωνα καὶ Π. Βουσβούνη ποῦ τοὺς ἔτασσε πολὺ.—Αὐτοὶ λοιπὸ μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν κολυμβητικῶν Ἀγώνων ποῦ ἔγιναν ἐδῶ καὶ στοὺς ὁποίους ἐνίκησεν ὁ κ. Ἐφορος τοῦ σκάρωσαν τὸ ἀκόλουθο στιχόν.

Στὸν κ. Κλ. Παλαιολόγο

Ἐφορος ὁ λεβέντης μας πρωταθλητὴς στὸ δρόμο, ἐπῆρε τὸ πρωτάθλημα στοῦ κολυμπιστοῦ τὸ δρόμο.

Ἔτσι περνοῦσαμε στὸ Στρατόπεδόν μας, πάντα χαρούμενοι καὶ γελαστοί· τέτοια ζωὴ ὅσοι δὲν τὴν γνῶρισαν δὲ θὰ καταλάβου ποτὲς τὴν ἀξία της.—Πρέπει ὅλοι νὰ ζηλεύου τὴ ζωὴ τῶν Προσκόπων κι' ὅσοι δὲν δοκίμαζαν, νὰ γίνουσι πρόσκοποι γιὰ νὰ καταλάβου τὴν ἀξία τῆς προσκοπικῆς ζωῆς, τίς ἀφέλειες ποῦ ἔχει ἡ ζωὴ αἰτὶ πρὸ παιδί.—Μ' ὄλη μας τὴ

καρδιὰ εὐχαριστοῦμε τὸν Ἐφορὸν μας καὶ τοὺς ἀρχηγούς ποῦ μᾶς χαρίζου τέτοιες στιγμὲς εὐχάριστες στὴ ζωὴ μας.

ἌΛΕΞ. ΑΜΠΑΤΖΗΣ
Ἐνωμ. Ἀγ. τάξ. προσκ. Β.Ο. Λέσβου

ΜΑΝΘΑΝΟΜΕΝ ΟΤΙ:

.. Ὁ πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου κ. Ἡλιάκης εἶεκα ἀσθενείας ἀπεχώρησε τοῦ Σώματος. Τὸν ἀντικαθιστᾷ προσκοπικὸς κ. Φεσόπουλος.

.. Τὸ Δ. Συμβούλιον κατὰ τὴν τελευταίαν του συνεδρίασιν ἀνέθηκεν εἰς τὸν ἐκ τῶν μελῶν του κ. Φεσόπουλον ὅπως μεταβῆ εἰς Χιον καὶ ἐξετάσει τί συμβαίνει μὲ τὴν μὴ συμμετόχην τῶν Προσκόπων εἰς τὸ μνημόσυνον τῶν προσφύγων.

.. Αἱ Ἀθῆναι ἐφιλοξένησαν διὰ τινὰς ἡμέρας τὸν Τοπ. Ἐφορον Θεσσαλονίκης κ. Νούσιαν, τὸν Τοπ. Ἐφορον Ἰκαρίας καὶ τὸν ἐκ τοῦ Συμβουλίου Τ. Π. Σ. Τριπόλεως κ. Οἰκονομόπουλον.

.. Μᾶς γράφουσι ἐξ Ἀγίου Κηρύκου Ἰκαρίας ὅτι αἱ ἐκεῖ νεοσύστατοι ὀμάδες ἐργάζονται μὲ προσκοπικὴν δραστηριότητα ὑπὸ τὸν ἀρχηγόν κ. Διαμαντιδῆν.

.. Εἰς τὸν συνοικισμὸν Ποδαράδων καὶ εἰς τὰ ἐκεῖ ἐργοστάσια Μεταουργίας, Ἑλλήν. Ἐριουργίας, Βαμβοκουρίας καὶ ἠλεκτρικῆς; τὰ ἐργατοκίβια ἔγιναν πρόσκοποι, τὴν ἔμπνευσιν εἶχεν ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ἐταρειῶν κ. Κιρκίνης ὅστις ἐδώρησε εἰς τὴν Ὀμάδα τὰς σιελᾶς τῆς ἀνεκρηύχθη δὲ εὐεργέτης αὐτῆς.

.. Ἡ 21η ὀμάς ἐξέδραμε τὴν Κυριακὴν 10 τρέχ. εἰς Γαλάτσι καὶ 17 τρέχ. εἰς Χτυπητό.

.. Ἡ 17η ὀμάς καὶ οἱ βαθμοφόροι τῆς 3ης ἐξέδραμον εἰς Μπραχάμι, ἡ δὲ ὀμάς τοῦ Μπραχαμί 25 εἰς Καρρᾶν Ὑμητιοῦ.

.. Τὸ Δ. Συμβούλιον ἐτοιμάζει νέον ὄργανισμὸν τοῦ Σώματος.

.. Οἱ Πρόσκοποι Μιτυλήνης ἔμασαν ὥραϊαν πολὺ ἐπιτυχῆ ἐπίδειξιν ἀποσπᾶσαντες χειροκροτήματα καὶ συγχαρητήρια.

.. Εἰς τὸ Καζακλάρ τῆς Λαρίσσης οἱ Πρόσκοποι δρῶσιν ὑπὸ τὸν Ἐφορον κ. Τσιούτσαν ὅστις ἔχει ἀντιπροσωπεύσει ἐπαξίως τὸ Καζακλάρ εἰς τὴν τελευταίαν Πανελλήνιον προσκοπικὴν συγκέντρωσιν.

.. Τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἀγ. Δημητρίου ἐώρταξε τὸ χωρίον Μπραχάμι, ἡ δὲ 25η ὀμάς Προσκόπων παρετάχθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐκράτησε τὴν τάξιν ἀποσπᾶσα συγχαρητήρια ὅλων.

Ἀνεγνωρίσθη ὡς Τοπικὸν Συμβούλιον τοῦ Τ. Π. Σ. Τριπόλεως οἱ κ. Θ. Κουδούνης Πρόεδρος, Νικόλαος Γεωργιάδης Ἀντιπρόεδρος, Ἰ. Μπακόπουλος Ταμίας, Γ. Πολυχρονόπουλος Γεν. Γραμματεὺς, Κων. Σπήλιος, Κων. Παλαμίδης μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἐκόπη; τῶν Ὀμάδων ἀρτίσθη ὁ ἀνθυπομοίραρχος κ. Σ. Χρυσάφιδης καὶ Τοπ. Ἐφορος ὁ κ. Ν. Παρασκευόπουλος.

.. Ὁ κ. Κ. Παλαιολόγος ἀνεγνωρίσθη Ἐφορος Προσκόπων Μιτυλήνης.

.. Τοὺς ἐν Παρισίοις πρόσκοπους μας διευθύνει τώρα ὁ κ. Π. Ἀδάμ ἀναχωρησάντος τοῦ κ. Δ. Σουρῆ ἐκ Παρισίων.

.. Τὸ ἀθλητικὸν ἐμῆμα τῶν προσκοπικῶν ὀμάδων Σεργῶν ὑπὸ τὸν ἀρχηγόν του Σ. Τούζην καὶ ὑπὸ τὸν Κ. Ἀλεξανδρίτην τὸ Σάββατον 9)10 κατόπιν προσκλήσεως τοῦ κ. Διευθυντοῦ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Ἀλεσσάνδρας ἀπεσκόφη

την Κομόπολιν ένισχύσαν την εὐγενή προσπάθειαν του κ. Διευθυντοῦ ὡπως ἰδρῦση προσκοπικᾶς ομάδας.

· · Ὑπὸ τὸν κ. Μιχαηλίδην ὑπαρχηγούμενα Βου Συστήματος Σερῶν προπονοῦνται τακτικά αἱ ομάδες Βόλει-Μπὼλ συναντώμεναι μετ' ομάδας τοῦ Γυμνασίου.

· · Ὑπὸ τοῦ Ἐπόπτου ομάδων Σ. Τούζα καθηγητοῦ τῆς γυμναστικῆς ἤρχισαν διδασκόμενα εἰς τοὺς προσκόπους τὰ πρῶτα μαθήματα Σιφομαχίας

· · Ὁ Ὑπάρχης Γεώργιος Ἀγγέλου μεταβάς εἰς τὸ ταμίειον ἔνα λάβη τὸν μισθὸν τῆς ἀδελφῆς του ἧτις τυγχάνει δημόσιος ὑπάλληλος ἔλαβε κατὰ λάθος δύο χιλιάδας δραχμ. ἐπιπλέον Ἡ εὐγενῆς ψυχὴ τοῦ ἀνωτέρου ὑπ'ημιᾶρ-χου θεωρήσαντος τὰ ξένα χρήματα ὡς βάρος ἀπέδυσεν τὰς 2 χιλιάδας δραχ. ἀρκεσθεῖς μόνον εἰς τὰ εὐχαριστήρια τοῦ ταμίου. Ἡ προσκοπικὴ πράξις τοῦ ἀνωτέρου ὡς γίνῃ παραδειγμα διὰ κάθε προσκόπον.

· · Εἰς τὴν Σῦρον αἱ τρεῖς ομάδες ἐργάζονται δραστηρίως, συνεδριάζουν ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος, ἐπισκέψεις τῶν ἀρχηγῶν τακτικαί εἰς τὸ Σχολεῖον καὶ εἰς τοὺς γονεῖς, παρηκολούθησις ἀγρυπνος τῶν προσκόπων. Ἡ τακτικὴ ἐργασία ἔχει κινήσει τὴν περιέργειαν καὶ ἀγάπην τῆς κοινότητος.

· · Ὁ οὐλαμὸς πάντων τῶν βαθμοφόρων τοῦ Σώματος Σύρου συνέρχεται κατὰ Κυριακὴν, εἰς αὐτὸν διδάσκονται παρὰ τοῦ Ἐφόρου ἅπειρα πράγματα ὠφέλημα, Κοινωνικά, Προσκοπικά, Μαθηματικά, Οἰκογενειακά καὶ γενικῶς ὁ οὐλαμὸς εἶνε Ἐκκλησία, καὶ δι' αὐτοῦ θὰ γίνουσι ἀριστοὶ διοικηταὶ καὶ τέλειοι πολῖται.

· · Ὁ μόλις ἀφίχθεις ἐξ Ἀμοργοῦ εἰς Σῦρον Ὑπάρχης Ἰάκωβος Γρίσπος ἔκανε μίαν θαυμασίαν διάλεξιν ἐν τῇ Λέσχῃ ὑπὲρ τοῦ ἐν Ἀθήναις Συνεδρίου καὶ τῶν ὠφελειῶν γενικῶς αὐτοῦ. Συνέκίνησε πάντας καὶ ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια τοῦ Ἐφόρου διὰ τὴν προσκοπικὴν ἰδεολογίαν.

· · Εἰς θέσιν (Βακρία) Σύρου, ἐγένετο μία ὠραία τελετή. Ὁ Ἐφορὸς ὄρκισε τοὺς Δοκίμους τῆς 4ης ομάδος τὴν ὁποίαν διευθύνει. Ἀπυθύνει πρὸς τοὺς ὀρκιζομένους Ν. Ἀναγνωστόπουλον, Π. Παπαδόπουλον, Ν. Φορέτην, Φ. Μηλαίον, Ι. Σηραδάκη, Π. Φραγκούλην, Ι. Ἀντωνίνην, λόγια συγμνητικὰ διὰ τὸν προσκοπισμὸν καὶ τὴν προόδον τους.

· · Μία σύντομος καὶ συστηματικὴ ἐργασία παρατηρεῖται εἰς τὸν Πειραιᾶ. Αἱ ομάδες ἀμιλλῶνται ἢ μία τὴν ἄλλην, νέαι δὲ τοιαῦται συγκροτοῦνται. Οὕτω συνεκροτήθησαν ομάδες εἰς τὰς συνοικίας Λιπασμάτων καὶ Ταμπουρίων, καταρτίζεται δὲ καὶ δευτέρα Ὀμάς εἰς Κοκκινιάν.

· · Κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργ. Ναυτικῶν τὸ Κεντρικὸν Διμεναρχεῖον Πειραιῶς δι' ἐγγράφου τοῦ πρὸς τὸ Σῶμα ἐξήτησε κατάστασιν τῶν ναυτοπροσκόπων τῆς κλάσεως 1927 ἔνα τὰ ὀνόματα τούτων συμπεριληφθῶσι εἰς τοὺς ναυτικούς καταλόγους τῆς ἀπογραφῆς 1927.

· · Τὴν 19ην λήγ. ἐτελέσθη μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἡ ὀργανωσις τῶν γυμναστικῶν προσκόπων τῆς 2ας ομάδος (τοῦ Συνοικισμοῦ Κοκκινιάς) εἰς τὴν ὁποίαν κατέστησαν ὁ κ. Δεναξᾶς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, αἱ ἀρχαὶ τοῦ Συνοικισμοῦ καὶ ἅπασαι αἱ ομάδες Πειραιῶς μετὰ τῆς μαντικῆς τοῦ Σώματος. Μετὰ τὴν ὀργανωσιάν ἐπικολούθησε παρέλασις ὄλων τῶν Ὀμάδων πρὸ τοῦ κ. Τοπικοῦ Ἐφόρου καὶ εἰτα δεξίωσις εἰς τὴν προσκοπικὴν Λέσχην, ὅπου προσεφέρθησαν ἀναψυκτικὰ καὶ ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια τῶν ἐπισήμων καὶ τοῦ Πλήθους ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ὀμάδος Μιχ. Λεγός.

· · Ἡ ἐκ Καΐρου ὑπαρχηγὸς Δις Πολ. Γιόβα ἀνεχώρη-

ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟΝ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ

Αἱ καθημερινῶς συγκεντρούμεναι περιγραφαὶ διὰ τὸ Χριστουγεννιάτικον τεύχος τοῦ «Προσκοπικοῦ Κήρυκος» πλουτίζουν ὅλοσν τὴν ὕλην του καὶ ὑπάρχουν ἐλπίδες βάσιμοι ὅτι θὰ παρουσιασθῇ κατὶ τέλειον. Πλήν τῶν ἄλλων ἐξεσφαλίσασμεν ἔργα τῶν κκ. Χρυσάφη, Διευθυντοῦ τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Παιδείας, Μπρισιμιτζάκη, Ἡσαΐα, Γιάννακοπούλου, Π. Νιρβάνα κλπ. κλπ. Ἐπίσης θὰ δώσωμεν μετὰ τὴν ζητηθεῖσαν ἄδειαν τῆς συγγραφῆς διηγήματά της, τὰ ὅποια ἔγραψεν ἡ γνωστοτάτη εἰς τὸν κόσμον τῶν λογιῶν καὶ ἐκ τῶν θαυμαστῶν τοῦ Προσκοπισμοῦ κ. Πηνελόπη Δέλτα, ἀποκλειστικῶς διὰ τὸ «Ἔσο Ἐτοιμος» τὸ παλαιὸν περιοδικὸν τῆς Ἀλεξανδρείας. Ὅσοι θὰ στείλουν φωτογραφίας ἢ ἄλλα Ἔργα παρακαλοῦνται νὰ μὴ περιμένουν τὴν τελευταίαν στιγμὴν.

ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἐκδοθήσεται προσεχέστατα ὑπὸ τοῦ περιοδικοῦ μας βιβλίον ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ, ὅπερ μστεφρασεν εὐγενῶς προσφερθεῖσα ἡ κυρία Θεοδώρα Χρ. Μπρισιμιτζάκη. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἐγράφη ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου Γ. Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ περιγράφει ἐν πλήρει λεπτομερείᾳ τ' ἀφορῶντα τὰ προσκοπικὰ στρατόπεδα.

σεν εἰς Καΐρον, ἀφοῦ ἀπεχαιρέτησε τοὺς ἀρχηγούς Ἀθηνῶν κλπ. ἀρχάς.

· · Τὴν τελευταίαν συγκέντρωσιν τῶν ἀρχηγῶν ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του ὁ κ. Γιαννακόπουλος ταγματάρχης παρὰ τῷ Γενικῷ Ἐπιτελείῳ.

· · Ὁ κ. Γιαννακόπουλος ἀμίλησε πρὸς τοὺς ἀρχηγούς διὰ μακρῶν καὶ διεφώτισεν αὐτοὺς ἀπὸ στρατιωτικῆς ἀπόψεως ἐπὶ ποικίλων θεμάτων τὸς τελευταίας ψευδομάχης.

· · Τοιοῦτοτρόπως δὲ καθ' ὅλας τὰς ὑπαρχούσας ἐνδείξεις ἢ ψευδομάχη αὐτὴ θὰ ἐπαναληφθῇ, τελειότερα ἀπὸ τὴν προχθεσινήν.

· · Τὸ Ἀγγλικὸν Σκάουτερ δημοσιεύει ἐπιστολὴν ἀρχηγοῦ προτείνοντος ὅπως καθιερωθῇ κοινὸν σῆμα (π.χ. ἄνθος τι) τὸ ὅποισιν νὰ τίθεται εἰς τὰς ἐξωθύρας οἰκῶν προσκόπων καὶ τὸ ὅποισιν νὰ σημαίνει «ἐδῶ διαμένει προσκόπος καὶ δέχεται ξένους». Τὸ σῆμα αὐτὸ προτείνει νὰ εἶναι κινήττον καὶ ν' ἀφαιρεῖται ὅταν ὁ διαμένων ταξιδεύει. Τὸ Σκάουτερ δέχεται ἐπὶ τῆς προτάσεως γνώμας.

· · Ὁ Δῆμος Καβάλλας, δι' ἐγγράφου εἰς τὸν «Προσ. Κήρυκα» γνωρίζει ὅτι εἰς τὸν ἐφειτηνὸν προϋπολογισμὸν ἐγράψε κονδύλια δρ. 50,000 ὑπὲρ τῶν ἀθλητῶν, δρ. 30,000 ὑπὲρ τοῦ προσκοπισμοῦ. Ἀπευθύνομεν τὰ θερμὰ ἢ

μῶν συγκορητήρια καὶ τὰς εὐχαριστίας μας διὰ τὴν τόσον θερμὴν υποστήριξιν τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τοῦ προσκοπισμοῦ εὐχόμενοι ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι Λῆμοι μιμηθῶσι τοῦτον, λυπούμεθα δὲ διότι ἄλλοτε τὸ περιοδικὸν μας ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἄνω γεγονότος ἔκρινε μετὰ τινος ἀδυστηρότητος τὸν Λῆμον Καβάλλας.

— Ἀπὸ τὸ προσεχές φύλλο θάρσισουμε νὰ δημοσιεύουμε ὡς αἰα παιδικὰ διηγήματα τὰ ὁποῖα εὐηρεστήθη νὰ μᾶς παραχωρήσῃ ἡ κ. Ἰουλίττα Δραγοῦρη, γραμμένα ἐπὶ κτηδὲς γιὰ παιδιὰ.

24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1926

Βρισκόμαστε ἐχυρωμένοι στὰς θέσεις μας. Οἱ ἐχθροὶ δὲν φαίνονται.....

Ἡ ἀέρας μᾶς φέρνει ἕναν ἑλαφρὸ κρότο, ἴσως εἶνε αὐτοί.....

Μιστὴν ὄρα ἔχομε νὰ ἐγοῦμε ἀπὸ τοὺς κρυφῶνας μας.

Ἐξαφνα στὴν κορυφὴ ἑνὸς λόφου κάτι μαυρίζει. Α! εἶνε αὐτοί... Σὲ λίγο ἀπέναντί μας στὴν πεδιάδα μιὰ μαυρίλα προχωρεῖ ποῦ ὅσον πάει μεγαλώνει, σὲ λίγο τοὺς διακρίνομε καθαρὰ εἶνε παρατεταγμένοι εἰς φάλαγγα...

Σιωπηλά ἐτοιμαζόμαστε...

Ἐξαφνα ἕνα σάλπισμα ἀκούγεται καὶ οἱ ἐχθροὶ ὄρμουν. Ἐξερχόμεθα ἐκ τῶν κρυφῶνων μας ρίπτομεν ἕνα βλέμα στὸ Ἰδανικὸν μας, στὴν Σημαία μας, καὶ ἀκράτητοι ὄρμουμεν ἐναντίον των...

Κ. Δοξιάδης 3η Ο.Ν.Τ.Α.

ΜΙΑ ΕΚΔΟΜΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΟΣ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

Ο "ΟΛΥΜΠΟΣ" ΣΦΗΝΙΤΣΗΣ

Ἀθρόβως, πλὴν ταχέως καὶ ἀνεπαίσθητως εἰσῆλθομεν εἰς τὴν ὥραϊαν ἐποχὴν τοῦ θέρους.

Ἐπαυσαν τὰ μαθήματα. Διενεμήθησαν τὰ Ἐνδεικτικὰ, καὶ ἕκαστος ἔλαβεν τὸ πιστοποιητικὸν τῆς νομίμου ἐργασίας του, τῶν κόπων καὶ μόχθων, μιᾶς ἐλοκλήρου μονοετίας. Ἐκλείσαν τὰ Σχολεῖα δι' ὀλίγον καιρὸν, — πλὴν ἑνὸς Σχολείου, τὸ ὁποῖον ἐξακολουθεῖ τὴν λειτουργίαν του, — Σχολεῖον Ο.Λ.Ω.Σ διαφορετικὸν — τὸ Σχολεῖον Τῶν ΠΡΟΣΚΟΠῶΝ.

Η ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σταθμεύσῃ. Εἶναι ἱερὰ ἡ ἰδεολογία τῆς, εἶναι ἱερὸς ὁ σκοπὸς τῆς, ὁ προσπισμὸς τῆς. Πρέπει νὰ διασαλπισθῇ εἰς ἄλους, διὰ νὰ συμμετάσχουν καὶ αὐτοὶ τῶν εὐτυχιῶν, αἱ ὁποῖαι τόσον ἀφθόνως, ἀπορρέουν ἐξ αὐτῆς. Ὁ φλογερὸς πάθος, νὰ διοχετεύσωμεν τὴν ἱερὰν ταύτης παιδείαν, τὸν Ἀναμορφωτὴν τῆς Νέας γενεᾶς Προσκοπισμὸν, εἰς ψυχὰς ὅπως ἀγνοοῦσας τὸν τρόπον τοῦ «εὐ ζῆν» καὶ παρ' ὅλας τὰς ἀσθενεῖς δυνάμεις μας, μᾶς ἐξώθει νὰ δώσωμεν σάρκα καὶ ὀστά, εἰς τὰ νεκρὰ ὄνειρατά μας.

Ὁ ἐλόχρυσος ἥλιος, ἐπρόβαλλεν ἐκ τῶν γλαυκῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης τὸν λαμπρὸν αὐτοῦ δίσκον, καὶ μᾶς ἐχαιρέτισεν, ὅτε μιαν ὥραϊαν πρωΐαν διεσχίζομεν τὴν πρὸς τὸ χωριὸν «Καταχὰ» ἀγούσαν

ἀτραπὸν. Ἐν θριάμβῳ εἰσῆλθομεν εἰς αὐτό.

Ἄξιθαύμαστον θέαμα νὰ βλέπῃ κινεῖς τὰς ἐνωμοτίας ἐκάστην ἢ ἴδια νὰ μαγειρεύσῃ καὶ ἐτοιμάσῃ τὸ φαγητὸν τῆς... Περιγηθέντες τὸ χωριὸν, ἐμείναμεν λίαν κατερθουσιάζμενοι. Οἱ κάτοικοι φιλόξενοι καὶ λίαν μορφωμένοι. Ἀπὸ τὰς λαμπρὰς ἡμῶν ἐπιδειξεις ἐμείναν πολλοὶ εὐχαριστημένοι. Πολλοὶ ἐντύπωσιν ἔκχμεν καὶ εἰς αὐτοὺς ἡ ΝΕΑ ΑΥΓΗ ΜΟΛΔ. Μᾶς ὑπεσχέθησαν ὅτι θὰ ἰδρῦσουν καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι Προσκοπικὴν Ὀμάδα.

Τοὺς παροτρύναμεν ἔτι περισσότερο, πληροφορήσαντες ὅτι ὁ προσκοπισμὸς θὰ τοὺς ἐξφθῆσῃ εἰς μιαν νέαν ζωὴν καὶ πρὸ πάντων κοινωφελῆ. Ἀργὰ τὸ βράδυ ἐπιστρέψομεν εἰς τὰ ἴδια. Ἀλλὰ ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσω—οὐδέποτε, τὴν ἀπαυτὸν χαρὰν καὶ ζωνρότητα τῶν λεβεντῶν μας, ὅτε τροπαιοφόροι καὶ στεφανωμένοι μετ' ἀνθη καὶ πράσινα φύλλα εἰς τὰ χέρια, ἐπλημύρισαν τοὺς καταμαγευτικὸς ἐκείνους λόφους τοῦ «Πιέρου», μετὰ τὰ μελωδικώτατά των πατριωτικὰ ἄσματα.

ΔΗΜ. Π. ΞΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Πρόσκοπος Ὀμάδος «Ὀλυμπος»
Ὀρφανοτροφ. Σφηνίτσης—Μακεδονίας

Ο ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

Γιὰ κάθε ὥραϊα ἰδέα, χρειάζονται πάντοτε καὶ οἱ μεγάλοι—ὄχι βέβαια στὸν ὄγκο τοῦ σώματος—ἐρμηνευταί, ἐκείνοι ποῦ μετὰ τὴ δική τους πίστη καὶ ἀγάπη θὰ δείξουν τὸ πραγματικὸ μεγαλεῖο τῆς ἰδέας.

Ἔτσι, καὶ γιὰ τὴν ὥραϊα καὶ ὑψηλὴ ἰδέα τοῦ Προσκοπισμοῦ, ἐχρειάσθησαν καὶ χρειάζονται οἱ μεγάλοι ἐρμηνευταί. Ἐχρειάσθησαν τότε, γιὰ νὰ ἰδρυθῇ καὶ στὴν Ἑλλάδα καὶ εὐρέθησαν. Ἄνθρωποι μετὰ πίστη, ἔδωσαν τὸ καλὸ παράδειγμα καὶ ὁ Προσκοπισμὸς ἰδρῦθη τότε στὴν Ἑλλάδα, στὴν Πρωτεύουσά τῆς. Ἀλλὰ θὰ ἦταν τάχα ἀρκετὸ νὰ ὑπάρχουν μόνο στὴν Πρωτεύουσα Πρόσκοποι; Ὁ Προσκοπισμὸς, καθὼς εἶναι ἀπὸ τὰ τελειότερα παιδαγωγικὰ συστήματα, κυρίως σήμερα, στὴ μεταπολεμικὴ αὐτὴ περίοδο, ποῦ ἐχρεοκώπησαν καὶ παιδονομίαι καὶ ἄλλα ὀπισθοδρομικὰ συστήματα, θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ, ὄχι μόνο σὲ κάθε πολιτεία, ὅσο μικρὴ καὶ ἂν εἶναι, τῆς ἐπαρχίας, ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε χωριό, γιὰτὶ ἐκεῖ ἴσως θὰ ἦταν καὶ πειδὸ ὠφέλιμος, ἂν ἐξετάσωμε τὴ μόρφωση καὶ τὸ χαρακτήρα τῶν χωρικῶν μας. Ὅλοι οἱ πρῶτοι ἰδρυταί, τὸ ἤξεραν αὐτὸ καὶ προσεπάθησαν μετὰ κάθε τρόπον νὰ φέρουν τὸν Προσκοπισμὸν καὶ στὶς ἐπαρχίας.

Ἀλλὰ στίς ἐπαρχίας!... Δυσπιστία, κακοδαιμονία, ἀντίδρασις!

Αὐτὰ ἦταν τὰ συναπαντήματα τοῦ Προσκοπισμοῦ στὰ Γιάννενα. Καὶ μετὰ αὐτὰ ἐπάλεψε τότε, στηριζόμενος σὲ ἀνθρώπους μετὰ πίστη. Ἐπάλεψε, ἐνίκησε καὶ νικήθηκε, ἰδρῦθη καὶ διαλύθηκε στὰ 1920 γιὰ νὰ ἐπανιδρυθῇ ὕστερα ἀπὸ τὸν πειδὸ πιστὸ τοῦ ὁπαδὸ, τὸ σημερινὸ ἀρχηγὸ τοῦ Συστήματος κ. Γεώργιο Βαβάρη. Ἡ πάλῃ ὅμως δὲν ἐπαψε ποτέ. Πάντα τὰ ἴδια στὴν ἐπαρχία. Δυσπιστία, κακοδαιμονία, ἀντίδρασις καὶ στὸ τέλος ἀδιαφορία. Ὁ Λῆμος δὲν τὸν ἐπρόσεξε ποτὲ πραγματικὰ, ἡ ἀριστοκρατία τὸν θεωροῦσε πολὺ ταπεινωτικὸν—διάβολον—κρίνοντάς τον ὅσο ὑπόκειμενικὰ καὶ ξέρετε πόση σημασία μπορεῖ νὰ ἔχη μιὰ

ὅμοια κρίση. Τι τὰ θέλετε ὁμως! "Ἐτσι ἔπρεπε νὰ παλαίψη μὲ ὄλους καὶ μὲ ὅλα ὁ Πρόσκοπιμός. Καὶ ἐπάλαψε, καὶ καταδιώχθηκε καὶ συκοφαντήθηκε, ἀλλὰ δὲν ἔπαυσε ποτὲ τὸν ἀγῶνα. Καὶ ἄρχισε, παλεύοντας ἔτσι, νὰ παίρνη νὰ κερδίζη τὴ συμπάθεια μερικῶν, νὰ ριζώνεται στὶς καρδιὰς τῶν παιδιῶν καὶ στὸ τέλος, τουλάχιστο ἐδῶ στὰ Γιάννινα, ἐνίκησε. Μιὰ νίκη ὥραια, μιὰ νίκη μεγάλη.

"Ἐνα πρόσωπο σεβαστὸ σ' ὄλους, ἕνας μεγάλος ἐρμηνευτὴς κάθε ὥραιας ἰδέας, δὲν μπορούσε ἰσχυρῶς νὰ ἀτυγκλίνητος, μπροστὰ στὸν ἀγῶνα τοῦ Προσκοπισμοῦ. Τὸν συνεπάθησε, τὸν ἀγάπησε καὶ τὸν ἐπῆρε ὑπὲρ τὴν προστασία τοῦ. Τοῦ ἐδῶσε ὅτι ἐχρειάζετο γιὰ νὰ τονωθῆ, νὰ ζήσῃ. Καὶ ἀμέσως ἡ νέα ζωὴ ἐξεδηλώθηκε. Ἡ νίκη ἐπανηγύρισθη. Μιὰ Ὀμάδα Προσκόπων μας ἐφευγε, γεμάτη χαρὰ, γιὰ τὴ Θεσσαλία καὶ τὴν Μακεδονία. Μιὰ μεγάλη ἐκδρομὴ, τῆς ὁποίας μόνον ἡ πεζοπορία ἕως τὴν Καλαμπάκα, θὰ ἦταν ἀρκετὴ νὰ δείξῃ πόσο τὰ παιδιὰ ξέρον νὰ εἶναι ἀποφασιστικά, νὰ ἔχουν θέληση, δταν εἶναι ἐλεύθερα νὰ τὴν ἐκδηλώσουν. Καὶ ὅλη ἡ κινουρία αὐτὴ κίνηση τῶν Προσκόπων μας ἐφειλεται στὴν εὐγενῆ προσπάθεια τοῦ νέου Περιφερειακοῦ Ἐφοροῦ, τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Σφυρίδωνος. "Ἐνας κολοσσὸς τῆς ἀγαθοεργίας, ἕνας μεγάλος ἐρμηνευτὴς κάθε ὥραιας ἰδέας. Αὐτὸς ποὺ ἦταν ἀπαραίτητος γιὰ τὴ πρόοδο τῆς Νεολαίας, κι' ἂν ὄχι γιὰ τὴν πρόδότης, ἀφοῦ οἱ δύσπιστοι δὲν πιστεύουν ὅτι καὶ πρόδος μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ, γιὰ τὸ συγκράτημά της, ἀπὸ τὸν κρημνὸ στὸν ὁποῖο τρέχει ἀφρόντιστα καὶ μὲ τὸ γέλοιο στὸ στόμα. Τι θὰ γίνῃ αὐριο δὲν τὸ ξέρη. Σήμερα οἱ Πρόσκοποι κοιτάζουν μὲ χίλιες ἐλπίδες. Πιστεύουν πῶς σὲ λίγο θὰ ἀποχτήσουν τὴ λέσχη τους. Καὶ τὸ πιστεύουν ἀληθινά. Κι' γιατί' ὄχι. Ἡ πίστις εἶναι ἡ δύναμις. Καὶ πίστις ὑπάρχει σ' ὄλους τώρα. Τὴν ἐνέπνευσεν ὁ μεγάλος ἐρμηνευτὴς.

Τι τὰ θέλετε! Πάντοτε γιὰ κάθε ὥραια κ' ὑψηλὴ ἰδέα, χρειάζεται καὶ ὁ μεγάλος ἐρμηνευτὴς. Αὐτοί, μόνον αὐτοὶ ὡς ζητηθῶν εἰς ἐπαρχίαις. ὅπου ὑπάρχει ἀκόμα δυστυχῶς δυσπιστία... κακοδαμονία... ἀντιδραση!

Γιὰ τὸ Κράτος δὲ λέμε τίποτε τώρα. Δὲν εἶναι καιρὸς. Τώρα φωνάζομε μόνον στὴν κοινωνία. Αὐτὴ πρέπει νὰ μᾶς ἀκούσῃ νῦρα...

Γιάννινα 26—9—26

A. M.

Διὰ τὰ ὀφθαλμολογικὰ νοσήματα

Συνιστῶμεν τὴν τελειότεραν Ὀφθαλμολογικὴν Κλινικὴν

ΣΠΗΛΙΟΥ ΧΑΡΑΜΗ

Ἐφηγητοῦ τῆς Ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Μέλους τῆς Γαλλικῆς Ὀφθαλμολογικῆς Ἐταιρείας. Διευθυντοῦ Ὀφθαλμολογικῶν Κλινικῶν. Ὀφθαλμολόγου Σχολῆς Παρισίων.

Θεραπεύονται: Καταρράκτης ἀμέσως καὶ ἀσφαλῶς. Τραχώματα, τριχίασις, ἀλλοιωθρία κλπ., διὰ τῶν ἀσφαλεστέρων θεραπειῶν καὶ πάντα τὰ ὀφθαλμικὰ νοσήματα.

27 Μενάνδρου 27—Ἀθῆναι

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΕΒΕΖΑ

ΑΝΤΙΚΡΥ ΣΤΟ ΙΟΝΙΟ

"Ὁ ἥλιος ἔπερνε νὰ δύσῃ, δταν φθάσαμε στὸν τόπο τῆς διανυκτερεύσεως, ὕστερα ἀπ' ἕνα μικρὸ ἐπεισόδιο ποὺ μᾶς συνέβηκε στὸν δρόμο μὲ ἕνα μαγδύρο. Ὁ μαγύρος φύσας ἀρκετὰ δυνατὰ καὶ αἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου πέφτοντας ἐπάνω στοὺς τοίχους τοῦ Βενετικῶν φρούριου—ποὺ ἦτο στὴν κορυφὴ τοῦ ἀντικρυνοῦ βουνοῦ—ἔδιναν μορφή φανταστικὴ στὴν σκιά του καὶ φαίνονταν ὡς νὰ παραμόνευεν ἐκεῖ τριγύρω αἱ μορφὴ τῶν Ἑνετῶν στρατιωτῶν, ποὺ τὸ ὑπερήσπισιν ἀπὸ τοὺς βαρβάρους ἐπὶ ὁρμεις. Ἡσυχία ἀπόλυτη βασιλεύει γύρω, καὶ στίς σιωπηλὰς ἐπάλλξεις τοῦ φρούριου, τὲς ἐγκαταλελειμμένες καὶ ἄχρηστες ἀπὸ καιρὸ, μονάχα μιὰ θλιβερὴ φωνὴ κάποιας κουκουβάγιας ἀφίνει τόνους, ὡς νὰ μοιρολογᾷ πεθαμένες. Καὶ τὸ βράδυ ὅλον ἐν ἀπλῶνεται...

"Ὑστερα ἀπ' ἕνα λιτὸ δειπνο καὶ μιὰ ἄμορφη διδασκαλία τοῦ Ἀρχηγοῦ, πλαγιάσαμε στὲς καινούργιες σκηνές ποὺ μόνον μας φικιάσαμε ἀπὸ ἀμερικανικὰ πανί, ἀφοῦ τὲς ἀλείψαμε μὲ λιγέλαιο. Ὁ ὕπνος μας κατὰ τὰ μεσάνυχτα διαταράχθηκε ἀπ' ἕνα γλυκὺ; γλιν-γλιν, γλιν γλιν. ποὺ ἤρχετο ἀπὸ τὲς πλαγιὰς τοῦ πρὸς ἡμᾶς λόφου. Κάποιον κοπαδι ἀπὸ κατσακιάκι περνοῦσε τὴν ὄρα ἐκεῖνη καὶ τὸ χαρωπὸ κρουδύνισμά των ἐφθασε γιὰ νὰ διώξῃ ἕνα βάρος μὲ τὸ ὁποῖον εἴχαμε ἀποκοιμηθῆ ἀπ' τοὺς κρωγμούς τοῦ μελαγχολικοῦ πουλιοῦ, ἕνα βάρος, ποὺ τὸ αἰσθανόμεσθε ὄλοι, μολονότι εἴχαμε παλῆσι καὶ διασκεδάσει τόσο ἀπὸ βραδύς. Καὶ τὸ κοπαδι διαβαίνοντας μᾶς χάρησε τὴν ἀπόλυτη γαλήνη, ἀφίνοντάς μᾶς ἔτσι νὰ συνεχίσουμε τὸν ὕπνον μας ὡς τὸ πρῶτ.

Τὴν ἄλλη μέρα πρῶτ πρῶτ κινήσαμε γιὰ ν' ἀνεδοῦμε τὸ βουνὸ τῆς Λασκάρας ποὺ στὴν κορυφὴ του εἶναι τὸ παλῆ ἐγκαταλελειμμένο Βενετικὸ φρούριον. Ἐπὶ μιστὴ ὥρα διήρκεσε τὸ δύσκολο καὶ κοπιαστικὸ ἀνέβασμα ἀνάμεσά ἀπὸ τὲς πέτρες καὶ τοὺς κατσικοδρόμους. Ὅταν ὁμως φθάσαμε στὴν κορυφή, στὸ φρούριον μιὰ ὑπέροχη θέα, ἕνα πανόραμα ξετυλιχτικε μπροστὰ μᾶς ὡς νὰ κινηματογραφικὴ ταινία, ποὺ μᾶς ἀνακούφισε καὶ μίχραινε τὴν κούρασί μᾶς. Ὅτι δλέπτικε ἀπ' ἐκεῖ ἐπάνω δὲν θὰ μπορούσε παρὰ ἡ κέννα τοῦ Βαλαωρίτη, τοῦ Ζαλοκώστα καὶ τοῦ Κρυστάλλη νὰ τὸ ὑμνήσῃ.

Ἡ Λευκάδα μὲ τὰ ἀκανόνιστα βουνά της καὶ μπροστὰ της τὸ Ἄκτιο, μιὰ γλώσσα ξηρᾶς μὲς τὴν θάλασσα, ὅπου γίνηκε ἡ περιφημος ναυμαχία τοῦ Ἀντωνίου καὶ τῆς Κλεοπάτρας μὲ τὸν Ὀκτάβιο τὸ Ἰόνιο στὸ βάθος μὲ τὰ γαλανόλευκα καὶ ἡρεμὰ νερά του, ποὺ διασχίζοντο ἀπὸ βαρκοῦλες, καΐκια καὶ βαπόρια ἢ Πρέβεζα στὴν ἀκρὴ τῆς Χερσονήσου ποὺ σχηματίζει ἡ Ν. Ἡπειρος κατάλευκὴ μὲ τὰ ἀστριμέννα σπιτάκια της μέσα σ' ἕνα ἀπέραντο πρόσπινο δάσος ἐλαιῶν ποὺ τελειώνει πέρα σ' ἀρχαία ἐρείπια τῆς Νικοπόλεως ἢ Νικόπολις μὲ τὰ ἀρχαία τῆς τειχῆς, τὸ ἀρχαῖο μεγάλο τῆς θέατρο, καὶ τὸν ἀπαραίτητο σὲ κάθε Ἑλληνικὴ γωνιά προσφυγικὸ συνοικισμό τῆς ὁ μοναδικὸς ἀμαξίτις δρόμος τῆς Ἡπειροῦ ποὺ σὲν φεῖδι ξετυλιγεται στίς πλαγιὰς τῶν λόφων ἀφοῦ περιέρει μέσα ἀπὸ τὰ ἀρχαία ἐρείπια ὁ Ζάλογος, τὸ

θρυλικό βουνό με τὸν ἀπότομο κρημνὸ τοῦ ἀπ' ὅπου ἔπεσαν αἱ ἥρωϊκὲς Σουλιώτισσες μετὰ τὰ παιδιά τους· ὁ Ἀμβρακικὸς σὺν μιᾷ μεγάλῃ λίμνῃ μετὰ τὴν δαντελωτὴ παραλία του, τὰ ἰχθυοτροφεία του καὶ τὰ μικρὰ νησάκια του καὶ πέρα ἀπ' αὐτὸν τὰ βουνὰ τῆς Ἄρτας· τὰ Ἀκαρνατικὰ τέλος ὄρη πίσω μας μετὰ τὸ ἀρχαιότατο φρούριο τῆς Βόνιτζας καὶ τὸ γραφικὸ Μυρτάρι στυγερὰ πρόποδας των. Ὅλα αὐτὰ ποὺ ἔδοι οἱ πρόσκοποι τὰ ἀπολαμβάνουμε προέδιδαν μετὰ τὴν ἀνατολή τοῦ ἡλίου, τοῦ ἔπολου ὁ ὀλοπύρινος δίσκος ἐσηκώνετο πίσω ἀπὸ τὰ βουνὰ τῆς Ἠπείρου, μιὰ ὄψη, ἕνα φαινόμενο ἀληθινὰ μαγευτικόν...

Καὶ δεῖν τὸ βραδάκι ἀπὸ τὸν κήπο τῆς Λέσχης παρατηρούσαμε τὸ φρούριο τῆς Δασκάρας, ποὺ φαίνονταν σὺν ἑνὸς ἄσπρου λευκοῦ ἐπάνω στὸ μαυρὸ βουνὸ καὶ συζητούσαμε γιὰ τὸ πρωῖνὸ ἀνέδρασμα, μᾶς φαίνονταν σὺν ὄνειρο...

Πρέβεζα 30—9—26

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΥΡ. ΔΕΝΤΟΥΔΙΔΗΣ
Πρόσκοπος Ὁμάδος Πρεσβέτης
ἐκ Σινώπης

ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΟΙ ΣΕΡΡΑΙΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΣΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΣΤΟ ΝΑΥΣΤΑΘΜΟ

Προτοῦ ὁ Ἄττικὸς ἥλιος προβάλλει, ἡμεῖς, φαῖδροι γεμάτοι σφρίγος καὶ ζωῆ, δριτκόμαστε στὸ πόδι. Σήμερα θὰ πάμε στὸ Νεῦσταθμο, ποὺ εἰσέρχεται στὴ Σαλαμίνα καὶ δὲν ἀπέχει παρὰ μιὰ περίπου ὥρα ἀπ' τὴν Πειραιᾶ.

Ὁ ἠλεκτρικὸς μᾶς κατεβάζει γοργὰ στὸ μεγάλο λιμάνι τὴν Πειραιᾶ, ὅπου μεγάλα καὶ μικρὰ καράβια στέκουν ἀγκυροβολημένα, ἐνῶ ἄλλα μετὰ τὴν βροντερή τους φωνὴ ἀναγγέλλουν τὴν ἀναχώρησή τους, ποῖος ξέρει γιὰ ποῖα ἀλαργινὰ λιμάνια.

Ἡ ὀμορφὴ «Τένεδος», ποὺ μᾶς θυμίζει τὸ ἱστορικὸ νησί μᾶς δέχεται στὸ εὐρύχωρο κατάστρωμά της καὶ μετὰ λίγα διαπεραστικὰ σφυρίγματα σηκώνει ἀγκυρὰ καὶ δάζει πλώρη γιὰ τὸ Νεῦσταθμο. Ὁ ἔλικας ἀρχίζει τὸ ρυθμικὸ του τραγοῦδι, παίζοντας μετὰ τὸ χιονάτο ἀφρό καὶ ἡ γοργοτάξειδη «Τένεδος» σχίζει σὰ δελφίνοι τὰ γαλακτὰ τοῦ Σαρωνικοῦ νερά. Ἡ πρωτὴ αὐρὰ μᾶς χαρίζει τὴν ποθητὴ τῆς δροσιά, ἐνῶ τὰ κύματα, μ' ἀφροὺς στεφανωμένα, χτυποῦν στὰ πλάγια τὰ καράβια, ποὺ ἀγέρωχο τραβᾶ τὸ δρόμο του.

Τώρα πλέουμε τὰ ἱερά καὶ δεξασιμένα νερά τῶν στενῶν τῆς Σαλαμίνας, ὅπως τὸ παλῆθ καὶρὰ ὁ Θεμιστοκλῆς μετὰ τὰ λίγα του πλοῖα κατασύντριψε τὸ κολοσσὸ τῶν βαρβάρων Περσῶν, ποὺ ἤρθαν νὰ μελύνουν μετὰ τὸ ἀνάσσει πόδι τους τὴν Ἑλληνικὴ γῆ. Δεξιά μας ὀψώνεται ὁ ἱστορικὸς Αἰγάλειο, ποὺ στὴ κορυφὴ του ὁ βάρβαρος Δεσπότης τῆς Περσίας Ἡέρξης εἶχε σσημῆνε τὸ χρυσοῦ του θρόνο, γιὰ ν' ἀπολαύσῃ καλότερα τὸ ἄγριο θέαμα τῆς καταστροφῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου. Μὰ πόσο ἦταν γελασμένος! Γιατί, ἀντὶ τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων, εἶδε τὰ δικά του νὰ βυθίζωνται ἀβιανῶρα, ἀνίκανα νὰ ἀντισταθοῦν στὴν ἀκατά-

σχετὴ ἐρμὴ τῶν Ἑλληνικῶν καραβιῶν.

Σὲ λίγο φθάνουμε στὸ Νεῦσταθμο καὶ ἀποβιβάζομαστε. Τὰ Ναυτόπουλα, ἔλα ζωῆ καὶ λεβεντιά, μᾶς ὑποδέχονται γελαστὰ καὶ ἡ εὐρύχωρη αἴθουσα τοῦ «Σπιτιοῦ τοῦ Νεῦστη» μᾶς ξεκουράζει ἀπὸ τὸ ταξίδι. Σὲ μιὰ γωνιά εἰσέρχεται, κρεμασμένη ἀπ' τὴν ὀροφή, ἡ βάρκα τοῦ θαλασσομάχου τοῦ 21 Μικρούλη.

Στὸ ναυτικὸ Μουσεῖο βλέπουμε διαφόρων εἰδῶν ἐδίδες, παλῆθ πολυβόλα, ὄπλα κ.λ.π. Ἐπειτα ἐπισκεφτόμαστε τὸ ἐργοστάσιο, ὅπου ἐπιδιορθώνουν πολυβόλα καὶ φτιάχνουν τορπίλες.

Καὶ τ' ἀπόγευμα, μετὰ τὸ μπάνιο, ἡ «Τένεδος» μᾶς γυρίζει στὴ Πειραιᾶ. Ἀπὸ δῶ, πηγαίνοντας ἀκρογιαλιά, περνοῦμε τὴ μαγευτικὴ Καστέλλα, τὸ ὑπέροχο Πασσαλιμάνι καὶ φθάνουμε στὸ Φάληρο. Πέρα μόλις φαίνεται ἡ Βούλα καὶ ἡ Γλυφάδα. Οἱ ὀμορφιὲς αὐτὲς μοῦ φέρνουν στὴ θύμιση τοῦ ὠραίου στίχου κάποιου ποιητῆ.

Φάληρα τ' ἀκρογιαλία σας
Καστέλα θελατικὴ
Βούλα, Πασσαλιμάνι
Γλυφάδα μου δροσέλουστη
Καὶ Κηφισιά μου ἀρχοντικὴ.
Ὡ εἰκονες ἀλησιμόνητες,
ποὺ ἡ φαντασία δὲ φτάνει...

Ὁ ἠλεκτρικὸς σὲ λίγα λεπτὰ μᾶς φέρνει στὴν Ἀθήνα καὶ καταμπεμμένοι ἀπὸ τὴν ὠραία αὐτὴ ἐκδρομὴ, ἐπιστρέφουμε στὸ καταυλισμὸ μας.

Πέμπτη 8 Ἰουλίου

ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ

«Οἱ Τυρταῖοι δὲν εἶναι Σπαρτιάται
πλάθουν τὴ Σπάρτη».

Κ. Παλαμῆς

Λεβεντιά στὴ γραμμὴ σου παράτα
Νά: καλεῖ μετὰ φωνὴ ἢ τρομπέτα
καὶ μετὰ μῆς ἀντηχεῖ μᾶς τὴν στρατὰ
γραμμωτὸ γοργοπόδι μετὰ γκέτα.

Μετὰ γυλιὸ ποῦ βρᾶ πᾶ στὸν ὄμο
μετὰ κοντάρη μακρὸ εἰς τὸ χέρι
Στρατιώται πιστοὶ σ' ἕνα νόμο
εἰστε μόνου δὲν ἔχετε πατρι.

Σεῖς προσκόποι σ' ἰδέα καὶ πράξι
τὴν ψυχὴ στοῦ κοινοῦ σας τὴν ἀκρη
τὴν κρεμάτε, μὰ πάτε μετὰ τάξι

Ποτὲ δὲν σας ἐμάρανε δάκρυ
ὦ ἀνύμνητο νιότης ἀτκέρη
ποῦ σοῦ δείχνει τὸ δρόμο]: ἈΣΤΕΡΙ.

Ἡράκλειον 1926

Κώστας Βιτάλης

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟ ΚΙΒΩΤΙΟΝ

Όροι έγγραφης συνδρομῶν

Συνδρομαί: Ἐξωτερικοῦ σελλήνια Ἀγγλίας 5
Ἐσωτερικοῦ δρχ. 40
Ἀθηνῶν " 36

Δημοσιεύσεις 6 δραχμαὶ ὁ στίχος.

Όλα τὰ ἐμβάσματα διὰ συστημένης ἐπιστολῆς ἢ ἐπιταγῆς ἐπ' ὄνοματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ περιοδικοῦ.

Ἀλληλογραφία

Μία ἐπιστολὴ ἐκ Ναούσης περιέχουσα δρχ. 51 ἐχάθη ἢ εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον ἢ ἄλλως πως. Καλὸν εἶναι ν' ἀποφύγετε ἀποστολὴν χρημάτων μέσα σὲ ἀπ' ἄ γράμματα. Καὶ μάλιστα τώρα πού, καθὼς βλέπετε εἰς ἄλλην σελίδα, ὁ «Προσκοπικὸς Κήρυξ» θὰ σᾶς προμηθεύῃ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὰς πηγὰς τῆς κατασκευῆς ὅλα τὰ εἶδη σας. Εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολὴν, **Χ. Καλπᾶμα Σουφλί** καὶ διὰ τὴν ὑποστήριξιν πού κίμννετε εἰς τὸ περιοδικόν μας, μάθετε ὅμως ὅτι ἡ γειτονικὴ σας Κορνοφωλιὰ σᾶς ἐπέρασεν εἰς τὴν κυκλοφορίαν τοῦ περιοδικοῦ. Αὐτὸ πού μοῦ ἐστειλάτε εἶναι καλὸν καὶ τὸ φυλάττω γιὰ τὸ Χριστουγεννιάτικο φύλλον καὶ μάλιστα ἐὰν θέλετε ἠμπορεῖτε νὰ γράψετε καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμη. Σᾶς ἀπήντησα εἰς ὅλας τὰς ἐπιστολάς σας **κ. Π. Ἀλβανέ, Σύρον** καὶ **Σ. Χρυσοφίτη Τρίπολιν** καὶ σᾶς συγχαίρω δι' ὅλας σας τὰς προόδους. Καλὴ ἢ ἀπάντησίς σας εἰς τὴν «Προσκοπικὴν Ἠχώ», **κ. Ἀλ. Βασιλάδη** 9ης Ὁμ. Ἀθ. ἀλλὰ λόγῳ τοῦ σοβαροῦ περιεχομένου τῆς τὴν διαβιβάζω εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον τὸ ὅποιον ἀρμοδιώτερον ἐμοῦ θὰ λάβῃ κατάλληλα μέτρα. Ἐλαβα τὰ πολὺ μεγάλα σχετικῶς ἔργα σας, **κ. Δ. Παπαδόπουλε Φλωρίνη** καὶ θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὸ Χριστουγεννιάτικον φύλλον, διότι εἰς τὰ ἄλλα μηνιαῖα φύλλα μόλις χωρεῖ ἡ καθημερινὴ προσκοπικὴ κίνησις καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ μεταβάλλωμεν τὴν κατάστασιν ἡμέρων.

Κ. Παλαιολόγον Μιτυλήνην ἔλαβα εὐχαριστῶ ἔγγραφα. Τὰ σταλέντα δημοσιευθήσονται **Δ. Ν. Παγγελίδην Χίον**, ἔλαβα εὐχαριστῶ, **Α. Ἀμπατζῆν Δέσπον** ὁμοίως **Π. Σαγρῆν Πάτρας** ὁμοίως, **Κ. Θεοχάρην Πρέβεζαν** ὁμοίως, **Μ. Βασμανώλην** Βαθῦ Σάμου ὁμοίως **Ν. Ζουμήν** Χαρτοῦμ ὁμοίως. **Ιω. Πολίτην** ὁμοίως. **Κ. Δεσφαγίδην, Ἄγ. Κηρύκον** Ἰκαρίας ἔλαβον τὴν ἐπιστολὴν σας καὶ σᾶς συγχαίρω διὰ τὴν λαμπράν σας δρασίν ἢ ὅποια ὑπόσχεται εὐέλπι μῆλλον εἰς τὸν προσκοπισμὸν τῆς νήσου. **Γ. Ἀποστολίδην** Γενιτσᾶ ἔλαβα τὰ δύο σας γράμματα, εὐχαριστῶ, σᾶς συγχαίρω. **Π. Γεωργίου** Μπραχάμι τὸ σταλὲν ὠραῖον θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ φύλλον τῶν Χριστογεννίων. **Ξ. Παπαρούσαν** Σέρρας ὁμοίως, **Γ. Κωνστ.** Ἠράκλειον ὁμοίως. Ὁ «Προσκοπικὸς Κήρυξ» σύμφωνα μετ' τὴν ἐγκύκλιον πού ἐστειλα ἰδιαιτέρως θὰ ἐκδώσῃ λεύκωμα κατὰ τὰς ἐφορίας τῶν Χριστογεννίων ἐπὶ χάριτον ἀρίστου καλλιτεχνικοῦ μετ' φωτογραφίας Προέδρου Συμβουλίου, Ἐφόρων, Ἀρχηγῶν καὶ Ὑπαρχηγῶν. Ἐπίσης θὰ δημοσιεύσῃ φωτογραφίας ὁμάδων καὶ Ἐνωμοτιῶν ἀπὸ φωτογραφίαι προσκόπων θὰ στοιχίσουν 100 δραχμῆς,

Ἐνωμοτιῶν 175 ἢ ἂν θέλουν μικρότερον χῶρον 140 τῶν Ὁμάδων 250. Όλοι πρέπει νὰ στολίσουν τὸ λεύκωμα αὐτὸ, θὰ ἐκδοθῇ δὲ μαζὺ καὶ θὰ συρραφῇ μετ' τὸ Χριστουγεννιάτικο φιλολογικὸν φύλλον.

Ἀλληλογραφῶ Ἑλληνιστὶ μετ' Ἑλληνας προσκόπων τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς τὴν ἐξῆς διεύθυνσιν: Charisimbès Calpacas, Eleve de Gymnase Grece: Soufli.

— Μετ' εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν τὴν ἐπικειμένην ἀνατύπωσιν τοῦ πρὸ πολλοῦ ἐξαντληθέντος πρωτοτύπου ἔργου τοῦ ὑποστρ. κ. Παπαβασιλείου «Περὶ Στρατοῦ» οὐκ οὐκ ὅπως εἶνε «ὡς πρέπει νὰ εἶνε ὁ Στρατὸς καὶ τίνα τρόπον καταρτίζεται» καὶ τὸ ὅποιον ἐγράφη διὰ τὸ ἡμέτερον Στρατεύμα Ἄκροιν βλέμμα ἐπὶ τοῦ συνοδευόντος τὴν ἀγγελίαν πίνακος τῶν περιεχομένων πείθει περὶ τῆς μεγάλης τοῦ ἔργου χρησιμότητος, οὐχὶ μόνον διὰ τὸν ἐξ ἐπαγγέλματος στρατιωτικὸν ἢ τὸν στρατιωτικῶς προπαιδευόμενον ἀλλὰ καὶ διὰ πάντα κλάδον τοῦ κοινωνικοῦ καὶ πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ, ὡς ἐκ τοῦ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος θεμάτων αἵτινα πραγματεύεται, οἷον τὸ: «περὶ Διοικήσεως», «περὶ καθήκοντος», «περὶ π. ο. βοουλίας» κλπ. Οἱ δὲ πρόσκοποι θὰ εὐρωπιν ἐν αὐτῷ οὐ μόνον πηγὴν τῆς εἰδικωτέρας αὐτῶν μορφώσεως, ἀλλὰ καὶ ὠθησὶν πρὸς νέες μεθόδους στρατ. προπαιδεύσεως ὡς π. χ. τὸ «πολεμικὸν παίγνιον» τὰς «ἀσκήσεις μετὰ μόνον στελεσχῶν» κλπ.

Τὸ ἔργον χαρακτηρίζει συντομία καὶ σαφήνεια γλώσσης ἢ δὲ ἀπείρητος διατύπωσις τῶν ἰδεῶν καθιστᾷ αὐτὸ ἀνάγνωσμα εὐαγωγὸν καὶ ἄκρω ἐνδιαφέρον.

Τὴν νέαν ἐκδοσὶν τοῦ ἔργου συνοδεύει θερμότητι σύστασις τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου τοῦ Στρατοῦ, τὸ ὅποιον, ὡς γνωστὸν, προΐσταται καὶ τῆς στρατιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Τιμὴ τοῦ ἔργου ὠρίστη διὰ τοὺς εἰσέλπιδες καὶ προσκόπους εἰς δρ. 40. Ἐκείδη δὲ θὰ τυπωθῇ εἰς ὠρισμένον ἀριθμὸν ἀντιτύπων, παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἀποκτησὶν αὐτοῦ ὅπως δηλώσωσι τοῦτο ἐν ταῖς ἀποστολλομέναις εἰς τὰ κέντρα τῶν Ἑλλ. προσκόπων ἀγγελίαις.

Πνευματικαὶ ἀσκήσεις

Δοξίγραφοι:

Μία συλλαβὴ τριγράμματη κατ' ἀπὸ τὸ δέντρο κατὰ πού τὸ στολίζει, ἐνωθῆκαν, καὶ φανερώσαν προσκοπικὸ σημάδι.

Βασμανώλης

Δοξαπαίγνια:

Ποῖος ἀρχηγὸς καὶ ὑπαρχηγὸς κτυπιγῶνται στὰ βουνὰ καὶ δὲν πιάνονται;

Βασμανώλης

Ἀναγραμματισμός:

Βγάξω Χ καὶ βάζω Ψ καὶ ἀπὸ γιορτῆ ἔλπει γλυκιά.

Βασμανώλης

Γρίφος :

ΜΑΛΛΙΑ, ΜΑΛΛΙΑ, ΜΑΛΛΙΑ, ΜΑΛΛΙΑ
ΜΥΑΛΑ, ΜΥΑΛΑ

Φωνηεντόλιπον :

. T. N . . Π. T. Σ

Βλαδίμηρος

Δύσεις δεκτάι μέχρι τέλους Δεκεμβρίου

Διά τας Έπαρχίας.

Έχομεν να κάμωμεν μίαν παράκλησιν προς τας έν ταίς Έπαρχίαις Προσκοπικάς αρχάς. Να μās στείλλουν τὸ ταχύτερον τὴν ἀξίαν τῶν φύλλων. Μερικαί, πιθανόν ἐξ ἀγνοίας των, καθυστεροῦσι τὸ ἀντίτιμον καὶ ὁμως χωρὶς να θέλουν καὶ χωρὶς να ἔξερουν, ἢ καθυστεροῦσι τῶν αὐτῆ μās φέρει τόσα πολλά ἐμπόδια εἰς τὴν κοπιώδη αὐτὴν ἐργασίαν μας. Μολαταῦτα ἡμεῖς τελεῖ οἱποιῦμεν, ὡς βλέπετε τὸ φύλλον καὶ θέλομεν να ἐλπίσωμεν ὅτι αἱ Έπαρχίαι θὰ μās συντρέξουν εἰς τρόπον ὥστε να τὸ κάμωμεν ἀκόμη καλύτερον, πρῶγμα τὸ ὅποιον ὅλους θὰ ὠφελήσῃ.

Διά τοὺς γράφοντας εἰς τὸ Περιοδικόν μας.

Έγράψαμεν εἰς μίαν διακεκριμένην Έλληνίδα λογιάν καὶ ἐζητήσαμε τὴν συνεργασίαν της. Λυπούμεθα πολὺ ποὺ πρόσφατος ἀσθένειά της τὴν ἐμποδίζει να μās στείλῃ μερικὰ ἀπὸ τὰ ὠραία ἔργα της διὰ να πλουτήσωμε τὸ φύλλον. Δημοσιεύομεν ἔμως μερικὰ κομμάτια ἀπὸ τὸ γράμμα της καὶ παρακαλοῦμε να τὰ διαβάσετε καλά, ὅσοι συνεργάζεσθε μαζί μας καὶ ὅσοι σκέπτεσθε :

... Διάβασα με προσοχή, γράφει, τοὺς δύο ἀριθμοὺς ποὺ εἶχατε τὴν εὐγένεια να μοῦ στείλετε. Έπειδὴ ἐνδιαφέρομαι ἰδιαιτέρως στοὺς Προσκόπους ἐπιτρέψατέ μου να σᾶς πῶ τὴν κρίση μου. Τὸ περιοδικό σας ἔχει ἄρθρα καλά, ἕνα δυὸ πρώτης τάξεως καὶ ἄλλα μέτρια. Τὰ τελευταία ἴσως δύσκολο εἶναι να τὰ ἀποφύγετε ἐντελῶς, ἀφοῦ σὲ περιοδικὸ γράφουν καὶ πρόσκοποι, ποὺ ἴσως εἶναι ἀσυνήθιστοι. Πάντως μπορεῖ να τοὺς συστηθῇ να γράφουν ἀπλά, πολὺ ἀπλά, ὅσο τὸ δυνατόν πιὸ ἀπλά, ἀποφεύγοντας τὰ περιττὰ ἐπιθέτα, (ἰδιαιτέρως τὸ καλοῦπι «ὠραίο», ὠραία Μακεδονία, ὠραία τοπετα, ὠραίου παιχνιδίου, ὠραίαν Ἀθήνα, ὁμορφα τοπετα τῆς Ἀττικῆς, ὠραία Λάρισα, μαγευτικά τέμπη καὶ ὁμορφα ποταμάκια. Ὅλα αὐτὰ σὲ μίᾳ στήλῃ τεύχους καὶ ἔτοι ὡς σὲ τέλος τοῦ ἄρθρου, ποὺ μαρτυρεῖ τραγικὴ φτώχεια λέξεων καὶ ἐκφράσεων καὶ φαντασίας καὶ σκέψεως. Ἐπίσης καὶ να παρατηροῦν περισσότερο καὶ να μὴν περιορίζονται σὲ πεζότατες καὶ βαρετὲς καταγραφὲς ὡρας ἀναχωρήσεως, φθαζήματος, φαγητοῦ, ὕπνου κτλ. χωρὶς αἰσθημα, φαντασία, περιγραφή, παρατηρητικότητα, κρίση, ἀντίληψη με μίᾳ λέξῃ χωρὶς ζωή.

Καλὸ εἶναι να γράφουν οἱ πρόσκοποι σὲ φύλλον τους, γιατί ἔτσι τὸ νοιώθουν πιὸ δικό τους, τὸ ἀγαποῦν περισσότερο ἀλλὰ γιὰ χατήρι ἐκείνων ποὺ τὸ διαβάξουν, καὶ γιὰ να μορφώνεται λίγο τὸ γούστο τοὺς τὸ φιλολογικὸ, καλὸ εἶναι να διορθώνονται λίγο

τὰ ἄρθρα αὐτὰ καὶ να βγαίνουν ἀπὸ μέσα τουλάχιστον τὰ ἀντιπροσκοπικὰ ἐλαττώματα ὅπως ὁ αὐτοθαυμασμός, τὸ αὐτοχάιδεμα, ἢ αὐτοκολακεία. Ὁ πρόσκοπος πρέπει ν' ἀγαπᾷ τὸ σωματεῖο του καὶ να ὑπερηφανεύεται γι' αὐτό, χωρὶς ὁμως καὶ ἀδιάκοπα να λιβανίζει κάθε προσκοπικὴ πράξη, ἀκόμα καὶ ἕναν περιπατο ἢ μίᾳ προσπάθεια, ποὺ παίρνουν διαστάσεις ἡρωϊκάς, πρᾶμα ἐντελῶς ἀντιπροσκοπικὸ.

Ἄλλ' αὐτὰ σιγά-σιγά πιστεύω θὰ διορθωθοῦν με λίγη ἐπιτήρηση. Ἡ κυριώτερη ἔλλειψη τοῦ κατὰ τὰ ἄλλα καλοῦ περιοδικοῦ σας, εἶναι, κατὰ τὴ γνώμη μου, ἢ ἔλλειψη ποικιλίας καὶ ἰδίως διασκεδαστικῆς ὕλης».

ΚΑΛΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Ἐξ ἀφορμῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἀξ. τοῦ Ν. κ. Μωράκη δ Γ. Έφορος κ. Μπρισιμιτζάκης ἐξέδωκε τὴν ἐξῆς ἡμερησίαν διαταγήν.

«Ἐπαινῶ τὸν πρόσκοπον Σίμον Συμεωνίδην τῆς ἐμάδος Κοκκινιάς, εὐρόντα παῖδα, ἀδελφὸν πρόσφυγος ὑπηρετρίας καὶ ὀδηγήσαντα αὐτὸν κατόπιν πολλῶν κόπων εἰς τὴν οἰκίαν εἰς ἣν ἢ ἀδελφῆ του ὑπηρετῆ καὶ μὴ δεχθέντα οὐδεμίαν ἀμοιβήν, οὔτε διὰ τὰς δαπάνας τὰ ἐποίας κατέβαλε διὰ τὴν μεταφορὰν αὐτῆς.

Ἡ πράξις αὐτῆ τοῦ προσκόπου τούτου τιμῶσα καὶ αὐτὸν καὶ τὴν ἐμάδα εἰς ἣν ἀνήκει, ἀποδεικνύει ἐμπράκτως τὰς ἠθικὰς θάσεις ἐφ' ὧν στηρίζεται ἢ προσκοπικὴ ἡμῶν διδασκαλία, ἣτις σκοπὸν ἔχει τὴν δημιουργίαν πραγματικῶν χαρακτήρων διὰ τὸ καλὸν μέλλον τῆς φιλιότητος μας πατρίδος».

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ

Προσκ. Ὁμάδος «Ὀλυμπος»

Ὁραφανοτροφ. Σφηνίτσης—Κολυμβητοῦ

Π. Καραγκλή, γραφέως, μαγείρου κία ὑποδηματοποιῦ.—Στ. Ἰωάννου, ὑδραυλικοῦ, κολυμβητοῦ.—Ὁρέστ. Μεϊμάρου, ξυλουργοῦ, μουσικοῦ.—Ἄλ. Πετρίδης, Μαγείρου, καλαθοπλέκτου.—Δ. Π. Ἐκντινίδης, βιβλιοδέτου, Κολυμβητοῦ.—Χ. Ἀδάφογλου, ἀρτοποιοῦ.—Ἡλ. Παπαδύπουλος, ἀρτοποιοῦ.—Κ. Παπαγαβριήλ, σαλπικτοῦ.—Λ. Πανίδης, μαγείρου.—Γ. Καμπῆς, κολυμβητοῦ.

Σῦρος

Πτυχία ἔλαβον Α', Βοηθειῶν οἱ κάτωθι Ἐνωμοτόχαι Ἄντ. Μπογιατζόπουλος, Κ. Μωριάτης, Γ. Σβάρνας, Γ. Θανόπουλος. Γραφέως Ἄντ. Μπογιατζόπουλος, Δ. Ἐσαρχος, Γρίσπος.

Οἱ πρόσκοποι τῆς 17ης Ὀμ. Ἀθηνῶν ἐπιτυχόντες κατὰ τὰς τελευταίας ἐξετάσεις διὰ τὴν ἀπόκτησιν πτυχίου Β'. Τάξεως : Ἰωάννου Χρηστός, Ἰντζίδης Ἀχιλλεύς, Ροδουδάκης Χρηστός.